

התיאטרון העירוני חיפה

מחזה מאת: שי שבתאי ותומר אבירם

בימוי: רוני ניניו

תפאורה: דנה צרפתי תלבושות: אורן דר תאורה: קרן גרנק

מוסיקה: אורי וידיסלבסקי

עוזר במאי: אסף פרידמן עוזרי הפקה: יותם שוסהיים ונטע שביט

מעודכן לתאריך

עדכון - 21 בנובמבר 2015

דמויות עפ"י סדר הופעתן במחזה-

- איבון אביטל קרנטינה
- אלמה דישי
- אסף צוברי
- יוגב יפת
- אברם אביטל
- משה איבגי
- יגאל קרנטינה
- שלומי קוריאט
- יהודה קרנטינה
- יוסוף אבו ורדה
- יעקב בן לולו
- אלברט אילוז

19.11.2015 "שלא תתעורר הילדה" Breakdown				
תמונה	שם תמונה	עמודים	דמויות	תיאור מקום
	פילפילון עצוב מאוד	3-4	איבון	סלון וחדר
1.	אז מתי נוסעים?	5-7	איבון/ אסף/ אברם	שינה של הילדה
2.	היום הולדת תהיה כאן!	8-11	איבון/ אברם	בבית משפחת אביטל
3.	הילדה שלי לא תראה כלא מבפנים!	11-15	איבון/ יגאל	
4.	את גרושה ככל הידוע לי?	16-19	איבון/ אסף	
5.	אמרת לי שלא תעזוב אותנו בחיים!	20-23	איבון/ יגאל	
6.	להפוך את העולם בשביל מה שאנחנו רוצים	24-25	איבון/ אברם	
7.	אני רוצה להתגרש!	26-38	איבון/ יגאל/ אברם/ יהודה/ אסף	
8.	היא לא הבת שלך!	39-51	איבון/ יגאל/ אברם/ יהודה/ אסף/ יעקב	
9.	אז היא שלי או לא שלי?	52-53	איבון/ אברם / אסף	

פרולוג- "פילפילון עצוב מאוד" דמויות: איבון.

לילה. איבון בחדרה של גלי, מקריאה לה סיפור.

איבון: "פילפילון מתוק יקר

אין לי זמן, כבר מאוחר.

אי אפשר עכשיו לרקוד

אימא עסוקה מאוד.

אימא מכינה עוגה

עוגת בננות טעימה

אז צא ליער חיש מהר (איבון נכנסת לחדר)

שם ודאי תמצא חבר"

פילפילון עצוב מאוד,

מי ירצה איתו לרקוד?

אל היער הוא יוצא

ואת מי הוא שם רואה?

את חברו הטוב אריה. (איבון יוצאת מהחדר)

"אריה יקר, אריה חמוד,

אולי נרקוד יחדיו ריקוד?"

"פילפילון חבר יקר

אין לי זמן, כבר מאוחר

אי אפשר עכשיו לרקוד

כי אני עסוק מאוד.

אני צריך לקלוע זר,

זר יפה בשביל חבר"

פילפילון עצוב מאוד,

מי ירצה איתו לרקוד?

כולם עובדים, כולם טורחים
ורק אותו הם שוכחים.
הוא יושב לו נעצב
ופתאום שומעות אוזניו
שירה עליזה, שירה נחמדת,
יום הולדת יום הולדת!
"יום הולדת? לא ידעתי!"
מי חוגג? כלל לא שמעתי!"
הוא שב הביתה ורואה
חבר ג'ירף, חבר אריה
אימא פילה וכל השכנים
והמון בלונים,
כולם שרים במלוא גרון
"יום הולדת לפילון!"...
(גלי נרדמה)
לילה טוב גלוש...
איבון מכבה את האור ויוצאת.

תמונה ראשונה- "אז מתי נוסעים?" דמויות: איבון/ אסף/ אברם.

אחה"צ.

ביתה של איבון. אסף ואיבון אחרי זיון.

איבון: מה?

אסף: בייגלה, אני אוהב איך שאת נושמת.

איבון: באמת?

אסף: יש לך נשימות כאלה, שקטות, עדינות.

איבון: תגיד לי עוד דברים שאתה אוהב.

אסף: את העיניים היפות שלך!, עכשיו תעצמי אותך....

איבון עוצמת את עיניה. אסף מחזיק איזשהו פרי טרופי דמיוני.

אסף: אל תציצי. פה... (שם כאילו בפיה חתיכה מהפרי)

איבון: מממ... טעים, תות.

אסף: לא, אננס.

איבון: איך אננס, זו לא העונה.

אסף: תדמייני ים כחול, ירוק תורכיז, חול לבן, נקי... שומעים רק את הגלים. את אתי?

איבון: אתך. אנחנו בים, כן?

אסף: תאילנד. פוקט.

איבון: איזה כיף.

אסף: (משחק את המלצרית) אסקסיוז מי סייר, דרינק יו?

איבון: (עצמו) יס פליז, וואט דו יו האב היר.

אסף: (מלצרית) ווי האב אבריטינג יו וונט. וור יו פרום?

איבון: איים פרום איזראל, פרמום פתח תקוה.

אסף: (מלצרית) פתח תקוה- הולי סיטי, אם אוף דה המושבות, אופקורס, דו יו וואנט כומ
תו מי רום?

איבון: יס, יו סו נייס. (חותכת מהפנטזיה) מה אני לובשת?

אסף: טופלס.

איבון: אז תמרח אותי בקרם.

אסף "מורח" קרם על איבון.

אסף: צ'ונג מאי. צ'וואנג. ניי צ'ונג וואה. צ'וואנגה צ'אנג מוי נאמ לאי.

איבון: גם אני אותך.

אסף: קפקון מאק מסאז' צ'אנג מוי נאמ.

איבון: אז מתי נוסעים?

אסף: חדשיים שלושה אחרי שנעבור לדירה שלנו, ניקח חופש. (איבון שותקת)

מה בייגלה?..

איבון: לא יודעת...

אסף: מה את אומרת?

איבון: על מה?

אסף: שנעבור לגור יחד... לא שיש לי בעייה לפגוש את אבא שלך כל פעם שאני יוצא מהמקלחת.

איבון: מה הוא כזה נורא?

אסף: אני רוצה להיות איתך, למה למשוך?

החיוך של איבון מתחלף בהרהור עצוב. איבון מוציאה אויר

אסף: את לחוצה על אבא שלך? ניקח אותו איתנו, נסגור אותו במרפסת.

איבון: לא אני... אני רק צריכה עוד קצת זמן לסדר עניינים ולהיסגר על עצמי. ויש גם את גלי...

אסף: נו..?

איבון: מז'תומרת אתה רוצה שנעבור יחד.. שלושתנו?

אסף: נו מה, נשאיר אותה פה?? מה עובר עליך? נראה לך שאני מוותר על הבובה הזו? אני מת עלייה ואת יודעת שאף אחד לא מצחיק אותה כמוני.

איבון: נדבר על זה. יאללה נו, יש לי כביסה, כלים, עוגה וכל היום הולדת הזאת על הראש שלי.

לפתע נשמעים רעשים מבחוץ. איבון נדרכת מותחת את הסדין לגופה. אסף באינסטינקט מתחבא מתחת לשמיכה. אברם נכנס עם העגלה של גלי.

איבון: נו, מה יש?

אברם: השמיכי פה?

איבון: אתה לא יודע לדפוק?

אברם: כשאני אעבור לגור אצלך תזמיני אותי, אני אדפוק כמה שתרצי. שכחת לכבות את הבוילר.

איבון: מצטערת.

אברם: אמרתי לך כבר אלף פעם, בוילר מדליקים בחורף, בלילה, לא באמצע היום כשיש אור, מה זה פה בית הבראה?

איבון: טוב הבנתי.

אברם: יופי. עכשיו תגידי איפה השמיכי? היא בכתה לי כל הטיול.

איבון: הסתכלת במטבח?!

אברם: אין במטבח!

איבון: אז תחפש בסל כביסה!

אסף מוציא יד מתחת לשמיכה ומושיט לאיבון את השמיכי. איבון לוקחת במבוכה ונותנת לאברם.

אברם: (בועט באסף) אל תתנו לי להפריע לכם.

אסף יוצא מתחת לשמיכה, מהנהן בראשו לאברם ומתחמק החוצה.

אסף: אחזור אחר כך, (לאברם) ערב טוב אדון אברם?

איבון: (לאברם) פעם הבאה תדפוק!

חושך.

תמונה שנייה- "היום הולדת תהיה כאן!" דמויות: איבון/ אברם.

כעבור כמה דקות.

אברם מרדים את גלי על כתפו ושר חרישית.

אברם: הס הגלים השובבים, משה הקטן פה שט... (איבון נכנסת) ובתיבה משה הקטן ילד יפה ורך- ששש... (התינוקת נרדמה. אברם נותן לה נשיקה ומניח אותה בעדינות בעגלה) תגידי לי, יצאתי לחצי שעה עם הילדה פתחת לי פה בורדל? מה יש, אי אפשר להתאפק קצת עם התימני?

איבון: אבא, אל תקרא לו תימני.

אברם: אבל הוא תימני, לא? מה את רוצה שאני אקרא לו הכורדי?

איבון: יש לו שם! קוראים לו אסף.

אברם: יופי. אז את תקראי לו אסף, אני אקרא לו התימני .. ככה אני. זוכר לפי עדות.

איבון: איפה הייתם?

אברם: סתם.. הסתובבנו .

איבון: סתם הסתובבתם?

אברם: כן, "סתם הסתובבנו", לאיפה לוקחים תינוקות היום? הלכנו, הסתכלנו על אוטובוסים, היה נחמד מאוד.

איבון: וחולצה ארוכה?

אברם: שמתי.

איבון: מוצץ?

אברם: נתתי.

איבון: נתת לה מהבקבוק הכתום?

אברם: נתתי. מה אמרת ליהודה?

איבון: כלום. החלפת לה?

אברם: החלפתי. פעמיים. אחד רטוב, אחד עם תוספות. (מוציא ומרים) הנה, גם שמרתי לך למקרה שתרצי לראות, להריח או למסגר ולתלות על הקיר.

איבון: יופי. תודה אבא. מהפירות נתת לה?

אברם: נתתי. לא ממש רצתה. יהודה התקשר אליי.

איבון: אז היא לא אכלה כלום!

אברם: אכלה אכלה. אכלנו פלאפל.

איבון: מה זה?!

אברם: (משנה נושא) תגידי, את אמרת ליהודה שישכח מלראות את גלי?

איבון: אתה נתת לה פלאפל?

אברם: מה רע בפלאפל? (מסדרים באולינג) חומוס שום כוסברה... את עד גיל 6 אכלת נקניקיות מרגז' ומטבוחה..

איבון: אני מנסה לתת לה אוכל רך ומזין. עכשיו יהיו לה גזים כל הלילה.

אברם: קצת גזים לא הרגו אף אחד. גם לך ברוך השם היו. כל לילה עשית לנו קונצרטינה אז מה, קרה לך משהו?

איבון: תודה על המידע.

אברם: אז מה אמרת ליהודה?

איבון: הגיע הזמן שמישהו ישים את האיש הזה במקום. (פאזזה)

אברם: תגידי, את מחפשת צרות? האיש הזה הוא הסבא שלה. וחבר טוב שלי 45 שנה.

איבון: זה חברים?

אברם: כן, יהודה חבר טוב. גם בין חברים יש עליות ומורדות.

איבון: תעשה לי טובה.

אברם: אז מה הוא רצה?

איבון: הוא רוצה לעשות את היומולדת של גלי אצלו.

אברם: מצויין. בית גדול דשא, יכול להיות נחמד על שפת הבריכה.

איבון: יכול אבל לא יהיה.

אברם: למה לא?

איבון: למה לא?, כי לא מתאים לי. קייטרנינג, שמייטרינג, 400 מוזמנים שאני לא מכירה. לא סובלת את הקרנבלים האלה.

אברם: מה רע בלחגוג יומולדת?

איבון: אני אחגוג לה יומולדת, פה, כמו שאני חושבת שצריך לחגוג יומולדת נורמלית לילדה בת שנה. בלי זרים ובלי עניינים. אז אמרתי לו שישכח מזה, לא אמרתי שישכח מלראות את גלי.

אברם: רדי מזה, היומולדת אצלו.

איבון: היית מת.

אברם: מי שואל אותך? את בכלל לא במצב להסכים או לא להסכים.

איבון: אני אמא שלה.

אברם: והוא סבא שלה!

איבון: אז שילמד להתנהג כמו סבא שלה. היה לו רעיון, הוא הציע, הקשבתי ואמרתי לא. אני לא חייבת לעשות מה שיהודה מבקש. אני לא מפחדת ממנו ולא סופרת אותו.

אברם: מישהו אמר לך לפחד, מה הקשר?

איבון: אין קשר. היומולדת תהיה כאן וזהו. מבחינתי שלא יבוא ולא אף אחד אחר. נחגוג אני אתה וגלי... ואסף.

אברם: מה זה?

איבון: התימני.

אברם: תגידי את רוצה לסבך אותי במלחמת עולם?

איבון: מה אתה רוצה?

אברם: מה אני רוצה? את אישה נשואה!

איבון: אל תדאג, זה לא שהוא חוזר בקרוב.

אברם: אז הבן אדם עשה טעות אז זה אומר שאת צריכה להעניש אותו ולחפש לילדה אבא חדש? את רוצה להתפרפר, תעשי את זה בשקט אבל אל תצפי שאני אתמוך בך. (זורק כדור) את לא לבד בסיפור הזה אז תפסיקי להתנהג כמו ילדה קטנה ותלמדי לתת כבוד. (הולך לאיבון) מחר זה היום שלו להיות אתה. ככה סיכמנו. ימי חמישי אצל יהודה. זה עובד יפה, חלק. למה להרוס?

איבון: אתה יודע מה הוא עושה כשהיא אצלו? אה... (איבון קמה) היא חוזרת עם כתמים של שוקולד וסירחון של סיגרים.

אברם: יופי, אז תתקשרי לרווחה, תגידי להם סבא של גלי מעשן סיגרים. שישללו ממנו את הסבאות! (זורק כדור שני)

איבון: (מתיישבת) מה אני מבקשת? יום אחד. זה היום הולדת הראשון שלה.

אברם: מיהודה את לא מבקשת כלום. את מדברת אתי ואני בודק מה אפשר לעשות.

איבון: נו, הנה אני מדברת אתך.

אברם: נכון. קודם כל את מתנצלת. **איבון לא עונה.** את כמו אמא שלך... הכל ישר מהבטן.
אברם מתקשר ליהודה. (בטלפון)

מה קורה יהודה, אתה בנסיעה? טוב לשמוע אותך. – כן... כן... אני בדיוק בבירור של העניין- תירגע- אתה יודע איך היא..מג'נונה עם פיז קצר כמו אמא שלה זכרונה לברכה. כן... בקיצור היא רוצה להתנצל, היא לא התכוונה שזה ייצא ככה... מה?...אני מחליף לקטנה חפשי. פעמיים החלפתי לה היום. פעם פיפי פעם קקי – מה קרה לך? מה מגעיל פה? מה הבעייה שלך עם קקי? למה לאיבון לא החלפתי?

אתה לא החלפת ליגאל? – האמת, ליגאל גם אני לא הייתי מחליף - הנה קח את איבון היא רוצה להתנצל(מסיט את הטלפון לכיוון איבון, איבון לא רוצה לקחת) (בלחש) קחי..

איבון: עזוב אותי!

אברם: את רוצה לבייש אותי?

איבון: מה שלומך יהודה? כן היא בסדר גמור, נרדמה. הייתי מופתעת, גם קצת כעסתי. נכון... נכון... לא, אני לא מתנצלת. לא. לא תהיה פה שום התנצלות יהודה כי אני לא מתנצלת... מה ששמעת... מה אני אומרת? בדיוק מה שאמרתי לך בשיחה הקודמת, היומולדת תהיה פה ונשמח אם תבוא ואם לא תבוא גם לא נורא... ממש ככה. כן, זה בדיוק מה שאמרתי... אחלה. הנה, קח את אבא.

אברם רוצה להתפוצץ. לא רוצה לקחת את הטלפון.

איבון: קח ת'טלפון, קח נו.. קח..

אברם: (לוקח את הטלפון בחזרה) כן יהודה – בול אמא שלה אה..? (מסמן לאיבון שהוא הולך לרצוח אותה) תראה יהודה, אני יודע שיש לנו הסכם, סידור, והכל זורם, סבבה. תכל"ס בעולם ה"רגיל" אין הסדרי ראייה לסבא, אין לסבא שום זכויות יהודה, זאת האמת... אני מדבר אתך בעברית, למה אתה עונה בערבית?
... אבל מה זה סבא?! אתה משווה סבא לאמא?...

אני מדבר אתך על היגיון, על גמישות, ואתה מנפנף לי בסידור שלנו כאילו זה איזה-מה זה, ספר התורה? (איבון נכנסת) מאו צה טונג? - בסדר, זה יותר מסידור, נכון, זה כמו חוק

איבון: חלאס, תחתוך!

אברם: (לאיבון) אז אני אחתוך! (ליהודה) לא, לא אני לא חותך כלום.

יהודה, בוא רגע נדבר בינינו כן, איבון לא שומעת (מתקרב לאיבון) היא התחרפנה לגמרי, פירפרה לי פה, לא אוכלת, לא מתקלחת, לא מפסיקה לבכות, עוד רגע אני מאשפז אותה באברבנאל אתה מבין? זה הכל נופל עלי.

היי... בואנה, תתחיל להרגיע חתיכת חרא, אף אחת לא מנהלת אותי, שום אישה לא אומרת לי מה לעשות, וגם אתה לא תגיד לי מה לעשות, שמעת?

אז הכנת הפתעה, מה קרה? מה? זה העניין? הפתעה המזויינת שלך? אתה יודע מה תהיה הפתעה יהודה? הפתעה תהיה אם תראה ת'פרצוף שלך כאן, כי איבון צודקת מאה אחוז והיומולדת תהיה כאן! אז בוא תפתיע אותי. תפתיע אותי יהודה, תפתיע תפתיע תפתיע!..(יהודה מנתק) כסססססססמממק.

איבון: מה הייתי עושה בלעדיך (מחבקת אותו)

אברם: אל תתחנפי! פעם אחרונה שאני מנקה את החרה בשבילך.

חושך.

תמונה שלישית- " הילדה שלי לא תראה כלא מבפנים!"

דמויות: איבון/ יגאל.

לילה.

יגאל מתיישב על כסא. הוא פותח נייר מקופל, נוטל מעט קוק עם ציפורן הזרת ומסניף קוק פעם לכל נחיר. את מה שנשאר הוא אוסף עם האצבע ומורח על החניכיים. הוא נשען לאחור ונרגע. איבון יוצאת מחדרה של גלי. מבחינה ביגאל.

איבון: יגאל?!

יגאל לא עונה. יושב חסר תנועה.

איבון: יגאל! מה אתה עושה כאן? יגאל לא עונה ברחת? אתה ברחת. אתה מטורף.

יגאל: איפה הכורסה של הטלוויזיה?

איבון: השתחררת באמצע הלילה? אין מצב שהשתחררת. יש לך עוד חצי שנה בפנים. הורידו שלישי? זה העניין?

יגאל: איפה הכורסה של הטלוויזיה? איפה הטלוויזיה?

איבון: הכורסת טלוויזיה במרפסת ואת הטלוויזיה העפתי מהבית. מה יש לך? חכה רגע, תירגע... יגאל- אולי נשב רגע ונדבר. אתה כועס. תעצור שנייה, אני מבינה שאתה נסער... טוב שבאת, זה הבית שלך. אבל, היית יכול להודיע, הייתי מתכוננת...לא...

יגאל: איפה הילדה? אני רוצה לראות אותה!

איבון: ישנה.

יגאל: תביאי אותה.

איבון: אין מצב! עד שהרדמתי אותה.

יגאל: (קם) אז אני הולך אליה. איבון עוצרת אותו.

איבון: חכה רגע, אתה לא רוצה שהיא תראה אותך ככה.

יגאל: מה את מזיינת ת'שכל?

איבון: יגאל די, תירגע. עוד מעט תראה אותה, בסדר? היא לא מכירה אותך. ראבק- שנה וחצי...

יגאל: שנה וארבע.

איבון: שנה וארבע. מה אתה עושה פה?

יגאל: אני גר פה.

איבון: שנה וארבע אתה בכלא פתאום את צץ פה כאילו כלום?

יגאל: לא טוב?

איבון: לא, לא טוב.

יגאל: זה המצב אז כדאי שתתרגלי, למה אני לא ברחתי ולא נעליים.

איבון: אה לא?

יגאל: לא. ניכו לי שלישי על התנהגות טובה, אז תשתי כוס מים ותרגעי ועל הדרך תורידי כמה דציבלים.

איבון מבחינה בנייר המקופל על השולחן.

איבון: מה זה?

יגאל: מה זה מה?

איבון: פעם אחרונה שדיברנו אמרת אתה נקי.

מקפל את הנייר ומכניס לכיס.

יגאל: מה זה איכפת לך?!

איבון: אני מתקשרת לאבא שלך שיבוא לקחת אותך.

יגאל: למה לא באת? למה לא באת לבקר אותי בכלא איבון? (איבון לא עונה) למה לא באת!?!?

איבון: תפסיק לצעוק! שלא תתעורר הילדה!

יגאל: שנה וארבע אני נרקב בפנים כמו כלב, לא יכולת לבוא, לזרוק מילה טובה, לראות מה שלומי!

איבון: התקשרתי.

יגאל: בטח.. פעם בארבעה חודשים, התנשפת בטלפון, עשית טובה שהוצאת רבע מילה.

איבון: לא בא לי לפתוח עכשיו.

יגאל: שש עשרה חודש אני נעול בקובייה שתיים על שתיים, מתחת לאיזה מניאק שמפליץ עלי 23 שעות ביממה, 16 חודש אני מגדל עיניים בתחת, שלא יבוא אליך איזה מניאק יתן לך קטנה. אני צריך להתחנן שתשלחי לי תמונות של הילדה שאדע איך היא נראית מה היא עושה? הבת שלי! ... לא חשבת אולי זה יכול קצת לעזור לי? לתת לי קצת אוויר? מה אני לא אבא שלה? אני לא בנאדם עם נשמה?

איבון: מה רצית? שהילדה תראה את אבא שלה ככה?

- יגאל: למה, יש לי קרניים של חמור? היא בת שנה, מה היא כבר יודעת מהחיים שלה?
- איבון: היא יודעת מספיק. אומרים שבגיל הזה כבר נסגרת האישיות.
- יגאל: נסגרת האישיות? גרעפס היא עוד לא יודעת לעשות! אני בן 35 ועדיין לא יודע מה אני רוצה מעצמי.
- איבון: הילדה שלי לא תראה כלא מבפנים.
- יגאל: כלא? כולה כמה ספסלים, שולחן ואקליפטוס. עושה לי מזה אלקטרו.
- איבון: לא רציתי לבוא, בסדר? לא רציתי! אתה מדבר רק על עצמך וכמה קשה וכמה רחוק וכמה לבד.. מה איתי אה? עשר שעות שכבתי בבית חולים עם צירים. איפה היית? (יגאל שותק) 3 ארוחות ביום קיבלת? טלוויזיה ראית? חברים? ישנת בלילה יגאל? אני שנה לא ישנה.
- יגאל: נראה לך אני ישנתי?
- איבון: (מרימה את קולה) קופת חולים, טיפת חלב, מחלות, האכלות, אמבטיות הולכת, חוזרת, נוסעת...
- יגאל: ששש... שלא תתעורר-
- איבון: אל תגיד לי ששש! שהיא חולה, היא לא מפסיקה לבכות, שעות שאני עומדת איתה על הידיים ומנסה להרגיע אותה. לבד אתה מבין את זה? אני לא זוכרת מתי בפעם האחרונה ישנתי לילה אחד רצוף, אחד! אני לבד, לבד בתוך כל זה יגאל.
- יגאל: יכולת לבוא אליי, לדבר אתי, לחלוק אתי את זה.
- איבון: אני הייתי צריכה אותך כאן. כאן!! שנה שלמה שאני חיה בתוך החיתולים שלה עם הקקי!
- יגאל: נו מה רצית, שלא תחרבן?
- איבון: זה מצחיק אותך?
- יגאל: כן, קצת...
- איבון: מי שמעז להיכנס לכלא כששאתו בהריון הוא אפס. אתה בא וכל מה שמעניין אותך זה איפה הטלוויזיה. ועוד יש לך את החוצפה לחקור אותי למה לא באתי? למה כפרה, בכית מרוב געגועים?

איבון פורצת בבכי עצור.

- איבון: אני צריכה גבר יגאל, לא עוד ילד לגדל. היא הדבר הכי טהור בעולם.. ואין בכלל מושג שיש דבר כזה שנקרא אבא בעולם. מבחינתה הכל מושלם ויש לה כל מה שהיא צריכה, את אמא. והיא כל כך מדהימה יגאל.. אתה לא מבין, היא פשוט מושלמת. הילדה הכי חייכנית ומושלמת שאי פעם הייתי יכולה לבקש!

איבון מחייכת וגם יגאל.

יגאל: איבון.

הוא אווז בידה. איבון מניחה את ראשה על כתפו. הם נשארים ככה כמה רגעים. יגאל הולך לכיוון חדר הילדה.

איבון: לאן אתה הולך?

יגאל: לראות את הילדה

איבון: אין מצב. היא ישנה, אני לא רוצה שהיא תתעורר.

יגאל: היא תתעורר ותחזור לישון, הכל בסדר..

איבון: אני לא רוצה שהפעם הראשונה שתראה אותך תהיה ככה.

יגאל: אני רוצה לראות את הילדה שלי. אני לא אעיר אותה טוב? תני לי להכנס.

איבון: אז תבטיח לי שאתה רגוע.

יגאל: אני רגוע.

איבון: אתה לא נראה לי רגוע.

יגאל: בסדר...תני לי שנייה. (לוקח נשימה ונרגע) בסדר..

איבון: רגוע?

יגאל: אני רגוע!... רגוע!!!...., כל פעם כשאני נרגע את מעצבנת אותי מחדש!... חלאס!

איבון: ששש...

יגאל לוקח נשימה, מסמן לה שהוא רגוע. נכנסים יחד לחדרה של גלי. יגאל מציץ. מחייך, מוקסם.

יגאל: וואו. מה זה, אינעל דינו ערס!..

איבון: ששש..

יגאל: תינוקת דה לוקס!..וואי איזה קטנה... איזה פשפשה יפהפיה! יצאה דומה לי אה? תראי את האצבע הגדולה ברגל, בול כמו שלי.

איבון: כן. קיבלה את המצח שלך.

יגאל: מצח? למה מה הבעיה עם המצח שלי? (איבון מושכת בכתפיה)

איבון: אינעל העולם איזה דבר..

יגאל מתקרב אליה, שולח יד ומלטף אותה. איבון נדרכת.

איבון: יגאל..

יגאל: (לתינוקת) ששש..

מלטף אותה רגע. התינוקת מוציאה קול קטן, לפתע הוא מוצף רגש אך הוא עוצר עצמו מלבכות. איבון מבחינה ועוצרת את עצמה מלהגיד לו משהו. יגאל אוסף את עצמו. לוקח נשימה עמוקה ונושף.

איבון: טוב.. אני חושבת שכדאי שתלך עכשיו..

יגאל: כן.. אני אחזור מחר מתישהו.. אולי בבוקר. תשני טוב בובה. אבא בבית עכשיו.

יגאל יוצא. איבון מודאגת מלווה את יציאתו החוצה במבט. חוזרת אל גלי מכסה אותה בעדינות. חושך.

תמונה רביעית- " את גרושה ככל הידוע לי?"

דמויות: איבון/ אסף.

לילה. כעבור שעתיים.

אסף בסלון. איבון מרדימה את הילדה בחדר.

אסף: בייגלה בדקתי... יש עכשיו טיסות מוזלות של איזי ג'ט מאירופה לפוקט. וואן וואי טיקט. נרצה נישאר, לא נרצה נחזור לדירה שלנו. מה את אומרת? (לא עונה) גם נפאל. בכלל כל המזרח, חם עכשיו. דוד שלי בדיוק חזר משם עם אישה חדשה...תאילנדית, מתוקה... הביא אותה לליל הסדר. איך קוראים לה?.. צ'וי... צ'וי... משהו כמו ליצ'י. בייגלה, את אוהבת ליצ'י?

איבון: (מופיעה מהחדר) מה ?

אסף: היא נרדמה? היא שקטה היום. יש מים חמים?.. רותחים?

איבון משתהה.

איבון: יגאל חזר.

אסף: מי ?

איבון: יגאל. חזר.

אסף: איזה יגאל?

איבון: יגאל עמיר, איזה יגאל?!

אסף: מה?! מי..

איבון: מה מי מו, חזר.

אסף: אז הוא חזר, אז מה? אתם גרושים לא? אז מה הבעיה? **איבון שותקת.**

את גרושה. ככל הידוע לי (איבון שותקת) איבון?

איבון: לא הספקתי לספר לך.

אסף: שמה?

איבון: אני מצטערת, לא רציתי שתלחץ. מה אתה רוצה שאני אגיד?

אסף: כלום, אל תחמירי עם עצמך.

איבון: טוב. סליחה. **שתיקת מבוכה** סליחה נו...

אסף: אז מה, פתאום הוא התחרט ורוצה שתחזרו להיות יחד?

איבון: משהו כזה.

אסף: מה זה משהו כזה?

איבון: מתגעגע לילדה. רוצה לראות אותה.

אסף: אפשר לשאול למה דווקא עכשיו?

איבון: הוא יצא מהכלא.

אסף: מה?!

איבון: האמת נראה לי ברח. למה יצא אחרי שנה וארבע ואף אחד לא יודע איך. בגלל זה גם לא סיפרתי כלום, חשבתי שיש עוד זמן.

אסף: הוא ישב שנה וחצי ולא סיפרת לי?

איבון: שנה וארבע.

אסף: על מה הוא ישב?

איבון: נסיון לרצח.

אסף: מה?! **אסף הולך לכוון היציאה.**

איבון: אתה הולך?

אסף: לא הולך. עולה על מטוס ובורח למקסיקו. אני אלמד ספרדית אמצא מקום קטן ואפתח שם חומוסיה. היה נעים להכיר אותך!

- איבון: אל תלך. אני מצטערת שהכל יצא ככה.
- אסף: את מצטערת ובעלך בטח הלך לקנות מסור חשמלי, כדי לחתוך אותי לחתיכות קטנות. איך עשית לי דבר כזה?!
- איבון: תירגע, הוא לא עושה דברים כאלה.
- אסף: אה באמת?
- איבון: הוא בכלל לא יודע עליך.
- אסף: את בטוחה?
- איבון: הוא לא יודע כלום, אוקיי? הוא רצה לראות את הילדה, הסתכל, ראה, מישש, הלך.
- אסף: תודה לאל.
- איבון: אבל הוא יחזור.
- אסף: מתי?
- איבון: תקשיב, אני צריכה אותך. אני אוהבת אותך ואני צריכה אותך. אז אתה מוכן להירגע?
- אסף: מה הוא אמר? הוא אמר משהו?
- איבון: לא אמר כלום, מה הוא יכול להגיד?
- אסף: לא יודע. מילים, הברות, משפטים.
- איבון: כלום. ישב, שתק. שתינו תה.
- אסף: הוא לא חשד בכלום?
- איבון: רצה לראות את גלי.
- אסף: ולא פלטת כלום?
- איבון: על מה?
- אסף: על זה שאני דופק את אשתי וגונב לו את המשפחה.
- איבון: סיפרתי שקוראים לך אסף צוברי, שאתה מזיין מעולה וזה שאני נשואה לרוצח מורשע רק מחרמן אותך יותר.
- אסף: איבון!..

איבון: מה, אני לא סקס ששווה למות בשבילי? למה אם הייתי מספרת לך היית נכנס איתי למיטה? קפה לא היית שותה איתי.

אסף: לא יכולת לספר אחרי המיטה ולפני הקפה?

איבון: לא מצאתי זמן פנוי.

אסף: כל רגע נתון בשנה האחרונה היה עובד מעולה.

איבון: אתה אוהב אותי?

אסף: אני מבוהל מדי בשביל לענות.

איבון: אתה אוהב?

אסף: אוהב.

איבון: אז בוא.

אסף: לאן?

איבון: (גוררת אותו אתה) עכשיו נעזוב הכל, ניקח את גלי וניסע!

אסף: איזה לנסוע, אני פוחד לצאת מהדלת.

איבון: בוא ניסע!

אסף: אני מצטער, זה פשוט גדול עליי.

איבון: אתה חתיכת פחדן.

אסף: (פאזזה) תבקשי גט.

איבון: נראה לך?

אסף: עבריינים זה עם מאד פתוח היום, זה לא מה שהיה פעם. פשוט תתגרשו.

איבון: לא כל כך בא לי לחטוף כדור בראש.

אסף: אבל זה טבעי. היום אף אחד לא נשוי, כולם מתגרשים.

איבון: לא אצלנו.

אסף: מה זה עניין עדתי? מה את בדואית...? מה זה "אצלנו"? איבון שותקת. אסף מהנהן

ומעכל את משמעות הדברים. אז אבא שלך הוא בכלל לא טכנאי של בזק. והוא לא

בפנסיה...

איבון: כן פנסיה, לא בבזק...

אסף: האמת קצת חשדתי כשהוא איים כשהוא יקבור אותי בבטון אם אני אחסום לו את החנייה. יש לי דוד שעבד בבזק... הם לא מדברים ככה. אני מצטער איבון, זה גדול עלי..

איבון: אז אתה מוותר עלי?

אסף: לא מוותר (פאזזה) אני פשוט לא יודע מה לעשות. **אסף משתהה ואז מחבק אותה.**
חושך.

תמונה חמישית- " אמרת לי שלא תעזוב אותנו בחיים!" דמויות: איבון/ יגאל.

בוקר.

איבון ויגאל בסלון. יגאל מחזיק זר פרחים גדול שכמעט מסתיר אותו.

איבון: מה זה? זה אותו זר מאותה חנות.

יגאל: ברור, ברטה בפסאז'. היום הכי שמח בחיים שלי. איך ישנת נשמה, ישנת טוב?

איבון: פעמיים העירה אותי עם כאבי בטן.

יגאל: די... אולי היא אכלה משהו מקולקל. תינוקות זה מה זה רגיש. תדעי לך, יש איזה אחד, סיפר לי שהיה נותן לתינוק שלו פלאפל. משוגע... לגמרי.

יגאל מתקרב. הם מתנשקים לכמה רגעים עד שאיבון מפסיקה.

איבון: יגאל, אתה הפחדת אותי אתמול.

יגאל: אני מצטער. כל כך רציתי לראות אותה. רציתי לראות אותך. בשבילך (מגיש) איך הזר? אוהבת? בוא'נה עד שמצאתי את החנות של ברטה בפסאז' יצאה לי הנשמה.

איבון: אבא שלך יבוא היום?

יגאל: אמר שיבוא.

איבון: הוא אמר משהו עלי?

יגאל: לא... (איבון מסתכלת עליו) האמת, הוא כעס לאללה. אבל עזבי, אני שכנעת אותי לבוא.

איבון: (לוקחת את הזר לתוף) מה אמרת לו?

יגאל: אמרתי לו שאתן כאן עכשיו, שאני כאן עכשיו ושהוזה זה עכשיו! (פאזזה) אני בכלל לא מעכל שיצאתי. את יודעת מה זה בוקר בלי ספירה? אם הייתי בכלל, הייתי כבר תקוע עמוק במכבסה או במטבח. את יודעת, היה שם אחד, גאון. הבנאדם היה עושה לנו חומוס. (מניח פרחים על השולחן).

איבון: מה הבעיה לעשות חומוס?

יגאל: שאין לך את הגרעינים הקטנים של החומוס זה בעיה..

איבון: הגרגרים.

יגאל: כן, הקטנים הגרגירים היבשים של החומוס. כן, אז הגאון הזה עלה על שיטה לעשות חומוס בלי חומוס. את מבינה מה אני אומר לך?

איבון: איך אפשר חומוס בלי חומוס?

יגאל: משעועית.

איבון: אבל זה לא חומוס בלי חומוס.

יגאל: זה היה יותר טעים מחומוס שעושים מחומוס.

איבון: אבל זה לא חומוס זה שעועית!

יגאל: בסדר, אז אכלנו שעועית... אבל קטנייה זה קטנייה.

איבון: אתה מבין בקטניות?

יגאל: ובעוגות!

איבון: אה?

יגאל: שף האנס ברטלה, מכירה?

איבון: מי?

יגאל: זה איזה שף אחד. הוא העביר לנו סדנת אפייה בכלא. את ידעת שאבקת אפייה זה רעיל? בוא נתערב שלא ידעת את זה?

איבון: תגידי לי, יגאל מאיפה אתה יודע את כל הדברים האלה?

יגאל: לקחתי קורסים נשמה (הולך לקחת כדור) הרחבתי אופקים חדשים. לקחתי קורס דרמה, קורס בישול.. מה שתרצי. אפילו קורס נגרות הלכתי. קולטת את הכיסא הזה שהכנתי לגלי, שעתיים עבודה עם שופין! אני חייב לספר לך, יום אחד היה חסר איזה שופין, בקיצור הפכו לנו ת'חיים, שיגעו אותנו, את השופין לא מצאו. יומיים אחרי זה, תא לידי, אביאל חייט, הידוע בכינויו אביאל גרונות, שייף עם השופין את השותף שלו, יצחק הבולדוג, חתך אותו מאוזן לאוזן, תפרו אותו עם אקדח סיכות, איזה מאה קליפסים מפה לפה. וואללה ברגע האחרון הצילו לו את החיים. (פאזזה) לא מעניין הסיפור? (פאזזה) וואללה נסחפתי קצת... כמה התגעגתי אלייך איב. הזמן לא זז שם בפנים. כמו בטון הזמן שם. הייתי הולך לישון, מדבר איתך בדמיון, בשקט, שלא ישמעו, אומר לך- לילה טוב איב. אומר לגלי- לילה טוב גלי. דוגרי איבון, רק המחשבה שאת בחוץ ומחכה לי עם גלי שמרה לי את התקווה.. פאזזה. לאיבון לא נוח לשמוע את זה. מבוכה. מה יש מאמי?

איבון: כלום.. סתם.

יגאל מנסה להקליל את האוירה הכבדה

יגאל: מה נעשה מחר?

איבון: מחר? בוא תן לי לעבור את היום.

- יגאל: חשבתי אולי שגלי תתעורר, אז אני אקח אותה קצת לאיזה סיבובון.
- איבון: אני לא יודעת יגאל, היא לא מרגישה כל כך טוב.
- יגאל: אדרבא, קצת שמש, תחמם לה את הבטן הקטנטנה שלה, שתירגע.
- איבון: בסדר, אפשר לטייל ביחד.
- יגאל: סבבה. עוד יותר טוב.
- איבון: אבל אני לא ממש יכולה לצאת עכשיו. עוד לא התחלתי את העוגה אפילו.
- יגאל: את מפחדת להשאיר אותה איתי?
- איבון: יגאל, היא עוד לא מכירה אותך. נראה אולי מחר, אחרי היומולדת.
- יגאל: את יודעת שמחר יגיע בסוף.
- איבון: תגיד אתה יכול להבין אותי? מה שאני מרגישה? שהכל כל כך פתאומי? הכל בהפתעה.
- יגאל: אני הקשבתי לך אתמול תאמיני לי. את אמרת כמה דברים שחתכו אותי עמוק. את לא רוצה להיות לבד יותר, אז הנה, אני מציע לך אותי, ואת לא רוצה.
- איבון: לא, זה לא זה-
- יגאל: אז מה זה? מה? גלי תראה אותי ותבכה? היא תקבל איזה טראומה מלעשות אתי סיבוב בגינה? אני מנסה, אני באמת מנסה אבל את אומרת עכשיו הכל הפוך ממה שאמרת אתמול.
- איבון: טוב, בסדר. שהיא תקום. אל תעיר אותה עכשיו.
- יגאל: אם רק היית מבקשת אתמול, הייתי נשאר פה בלילה וקם איתה בבוקר. היית יכולה לישון בשקט ואם היא הייתה מתעוררת הייתי מספר לה את הספר הזה שקנינו כשנכנסת להיריון (מדקלם) פלוטו כלבלב מקיבוץ מגידו, וואללה יש לו הכל, מרק ועצם זה טוב ויפה- אני לא אומר... אבל בעצם (לא יודע את המשך הטקסט)
- איבון: נמאס לו לשבת כך לבדו. מסכן, עצוב,
- שניהם: הרוס ומיואש-
- איבון: בתוך התא הקטנטן-
- יגאל: בבית הסוהר.
- איבון: יגאל אתה לא תספר לה את זה ככה.
- יגאל: אני לא אעזוב אתכם יותר בחיים שלי.
- איבון: כן? אתה עמדת כאן, ממש כאן, כמו עכשיו עם הזר ואני אמרתי לך שאני בהריון ואתה אמרת לי שזהו, שלא תעזוב אותנו בחיים. אז למה שאני אאמין לך עכשיו?
- יגאל: לא הייתה ברירה.
- איבון: תמיד יש ברירה.
- יגאל: זה היה עניין של ביזנס.. המון כסף.

איבון: חלאס עם כסף, לא הכל זה כסף. מה שווה כל הכסף בעולם, אם אני צריכה לחיות לבד? לגדל ילדה בלי אבא..

יגאל: את צודקת אבל את לא תחיי לבד יותר. ואני אגלה לך עוד איזה אלמנט: אני מפסיק את כל הבלאגן עם אבא שלי. לא רוצה יותר את הקריירה הזאת.

איבון: ומה תעשה?

יגאל: אני רוצה ללמוד טבחות אצל השף האנס ברטלה. אמר לי שאני מוכשר, שיש לי את זה בטבעי.

איבון: אבא שלך יודע מזה?

יגאל: ידע. בקרוב. ואני אעשה לך ולגלי את העוגות הכי טובות העולם. את מכירה את העוגה הזאת שהגרמנים אהבו- איך קראו לה... שטורדל?

איבון: שטורדל.

יגאל: כן, עם התפוחים. אז האנס ברטלה לימד אותנו להכין שטורדל שני מטר. ואני הבטחתי לעצמי, נשבעתי בשם של גלי, שכשאני אהיה מאסטר קונדיטר- אני מביא לו אותה בהפוכה של שטורדל שניים וחצי מטר. יש דברים כאלה? (פאזזה) את יודעת. אומרים שסופרים כל יום בכלא. זה לא ככה. אני ספרתי את הלילות איב. 487 לילות ספרתי. בדיוק. כולל אתמול. אז בבקשה תגידי לי שאני יכול להפסיק לספור.

חושך.

תמונה שישית- " להפוך את העולם בשביל מה שאנחנו רוצים " דמויות: איבון/ אברם.

בוקר. שעה אח"כ.

איבון ואברם בסלון. איבון מסדרת על השולחן את העוגה הכושית וכמה צלחות ומפיות.
איבון עצבנית ונמרצת.

אברם: הוא לא אמר לך איך הוא השתחרר?

איבון: לא. אולי הורידו לו שלישי?

אברם: אז איפה נעלמו עוד שנתיים ועשר..? (פאזזה) אולי הוא ברח?

איבון: לא ברח.

אברם: איך את יודעת?

איבון: הוא לא מתנהג כמו מישהו שברח.

אברם: ניחוש שלי זה עבודה של יהודה.

איבון: אתה חושב שיהודה עזר ליגאל לברוח?

אברם: זה הכל עניין של קשרים וכסף. מישהו הרוויח הרבה מזה שיגאל יצא לפני הזמן.
יהודה הבן זונה. הוא אמר שהוא מכין לי הפתעה. טוב שלא קשר ליגאל סרט אדום
על הראש ועטף אותו בצלופן כמו מתנה.

איבון: תעשה לי טובה, אבא אל תכניס אותי לכל הבלגאן שלכם. אני רוצה שקט. יומולדת
ושקט...

אברם: יהיה שקט, אל תדאגי. נעביר את האירוע הזה בכיף ובנעימות. אנחנו מקשיבים,
נותנים כבוד, יבואו כולם, יהיה נעים, טעים, ו- חסר לי פה איזה חרוז. **אברם מוציא
חזייה מהכביסה (פאזזה) הבנת אותי.**

איבון: אני הבנתי. אתה הבנת?

אברם: דיברת עם התימני?

איבון: אבא, יש לו שם.

אברם: מה אמר?

איבון: מה הוא יכול להגיד?

אברם: לא יודע. אני מקווה שאתם לא מתכננים איזה משהו. אל תהיו ילדים מפגרים. זה לא רומיאו ויוליה פה. עכשיו בעלך בבית.. את צריכה להפסיק עם ההתפרפרויות ולחזור לחיות איתו כמו שהיה פעם. בואי, תני חיבוק לאבא. **איבון לא מחבקת.** אני רוצה שיהיה לך טוב. שתשמחי.

איבון: לא יכולה. לא אוהבת אותו יותר.

אברם: אני מדבר אתך על תפוחים, את עונה לי בעגבניות? מה זה אהבה? יש לך מחויבות.. לא מפרקים חיים בשביל גבר. בטח לא במשפחות כמו שלנו.

איבון: אתה לימדת אותי שאנחנו יכולים להפוך את העולם בשביל מה שאנחנו רוצים.

אברם: תהפכי, אבל בשכל, בסבלנות. הבן אדם בא שמח אחרי שיצא מהכלא את ישראל קופצת עליו עם מאצ'טה? יאללה, תחייכי כבר כססאממק. יומולדת לבת שלך.

איבון: לא יכולה. יגאל נשאר כאן הלילה ואני לא מסוגלת לדמיין את זה.. אני רק מסתכלת עליו זה עושה לי בחילה.

אברם: שבוע שבועיים הבחילה תעבור ואם לא תבלעי איזה כדור. תצאו, תבלו, תשתחררי קצת, יצאו לך כל השטויות מהראש.

איבון: זה שטויות? מה שאני מרגישה זה שטויות? למה אתה מזלזל במה שאני מרגישה?

אברם: למה רק להסתכל על השלילי? יש לך את גלי. זאת האהבה שלך. תתרכזי בזה.

איבון: ומה איתי? מה עם מה שמגיע לי?

אברם: אף אחד בעולם לא מגיע לו כלום. תגידי לי, הוא פעם עשה לך משהו רע? הרביץ? בגד? את התחתנת איתו איבון, לא אני.

איבון: כאילו שהייתה לי ברירה.

אברם: מישהו החזיק לך אקדח לראש? כבר שנה את תקועה לי בבית. ומקטרת שאין לך רגע אחד בשביל עצמך... אז הנה, הוא עכשיו מטייל אתה, מתחבר אליה. זה טוב. יש לך זמן בשקט, תנצלי אותו. תאפי עוגות, תראי טלוויזיה, תדברי עם הזקן שלך...

איבון: אל תגיד זקן.

אברם: אבל אני קצת זקן, לא? (פאוזזה) אז מה לכתוב על המצבה שלך? כאן נחה איבון שלא הקשיבה לאבא שלה? **קמה ופונה ליציאה.** לאן עכשיו?

איבון: הם מתעכבים יותר מידי.

אברם: חכי רגע, תני לו.

איבון: אני לא אוהבת שהוא לבד איתה, אבא. לא אוהבת!

אברם: איבון..

איבון יוצאת. חושך.

תמונה שביעית- " אני רוצה להתגרש!"
דמויות: איבון/ יגאל/ אברם/ יהודה/ אסף.

צהריים.

בחדר מפוזרים ארגזים ומכשיר לניפוח בלונים. אברם לוקח בלון ומנסה לנפח ללא הצלחה. יהודה נכנס.

אברם: ברוך הבא יהודה קרנטינה.

יהודה: איך העסקים אברם?

אברם: ואיך אצלך אדון קרנטינה?

יהודה: מעולה. יוצא מן הכלל.

אברם: יופי. אז אני רואה שהיה לך זמן לעשות לנו הפתעה ולבוא אל ביתנו הקטן. יופי של הפתעה יהודה. (מסתכל על נעליו של יהודה) יופי של נעליים. איטלקיות הא?

יהודה: פוליני עיצוב אישי.

אברם: תמיד ידעת להוציא כסף על מה שחשוב באמת.

יהודה: אז איך העסקים מר אברם אביטל?

אברם: שלי? בסדר גמור. מה העניין?

יהודה: יש דיבור שלקחת כמה צעדים אחורה... שהחברה שלך הפסיקו להראות נוכחות.

אברם: באמת, זה הדיבור?

יהודה: אנשים אומרים שפרשת.

אברם: אני כבר לא ילד יהודה. לא מעמיס על הצלחת יותר ממה שאני צריך לאכול.

יהודה: אהה... אתה יודע שפנו אל"י מהמוזיאון של ההיסטוריה של העיר?

אברם: באמת? מה רצו? פרוטקשן?

יהודה: רצו תרומה. אמרו- משפחת קרנטינה, מייסדי הפשע המאורגן. חלק מההיסטוריה של העיר.

אברם: ככה אמרו לך? ונתת תרומה?

יהודה: נתתי תרומה, למה לא?

אברם מתקשה לתלות שרשרת גבוהה.

אברם: תעשה טובה יהודה, תביא לי קובייה.

יהודה: אתה צריך שתיים. (מגיש לו קוביות. פאזזה) איזה בובה, הקטנה הזאת. אני ממש מתגעגע אליה. חבל שלא עשינו את הים הולדת אצלי.

אברם: אולי בשנה הבאה.

יהודה: בעזרת השם. (פאזזה) אז מה?

אברם: מה?

יהודה: שמחה לראות אותך, איבון?

אברם: בטח שמחה. בעלה יוצא מהכלא, לא תשמח? קצת נבהלה בהתחלה אבל מההתרגשות לא נרדמה כל הלילה... הייתה בעננים!

יהודה: כן? לא היה לה קשה?

אברם: מה קשה?

יהודה: להסתדר... לגדל תינוקת. לא יצאה להתאוורר קצת מדי פעם, לבלות?

אברם: איפה תבלה, בטיפת חלב?

יהודה: היום נשים צעירות אין לידם גבר יומיים, מתחרפנות...

אברם: לא איבון, זאת תן לה כל החיים להיות רק היא והילדה היא לא צריכה כלום. לביאה.

יהודה: אה.. אה..

אברם: הכי חשוב שיחזרו להיות ביחד בשקט והכל יתנהל על מי מנוחות.

יהודה: חשבתי נעשה להם הפתעה, נקנה להם איזו דירה קטנה.

אברם: מה זה?

יהודה: הרי הם לא יוכלו לחיות אצלך לנצח.

אברם: כן.. האמת יש הרבה דירות 3 חדרים פה באיזור. נדבר עם דחבש השמן שיחפש איזה דיל. ההוא יש לו אף...

יהודה: מי זה דחבש השמן, הגמד עם הפלולה שאשתו עובדת בעירייה?

אברם: זה אחיו הגדול מאיר. דחבש השמן זה הגמד עם הפלולה שאשתו עושה הנהלת חשבונות.

יהודה: הגמד?

אברם: לא כזה גמד, הוא מטר שישים.

יהודה: 20 שנה הוא פורץ מנעולים. נהיה עכשיו מתווך?

אברם: (צוחק) פרץ את כל הבתים בשכונה, היה חייב לעשות הסבה מקצועית.

יהודה: חשבתי יותר בכיוון של איזה פנטהאוז.

אברם: מה פנטהאוז?

יהודה: פנטהאוז קטן. יש איזה קבלן שחייב לי. אתה צריך לראות את זה. 140 מטר.. מול הים..מקום קלאסה, אמר שישחרר לי אותו באיזה 6-7 מליון, אפשר להתחלק חצי חצי.

אברם: מה רע להם פה? מה חסר להם?

יהודה: ראית איך הקטנה כבר הולכת? שניים שלושה צעדים, טראח נופלת.

אברם: אתה מספר לי? אני כל יום עוזר לה ללכת. נותן לה ידיים, היא הולכת ככה, כמו ברווז.

יהודה: עם החיתול הענק הזה גם אתה היית הולך כמו ברווז. (נתקע בתלייה).

אברם: (לוקח קוביות) יגיע היום סבא יהודה, גם אנחנו נהיה עם חיתולים. (ממשיך לתלות).

יהודה: סבא יהודה, זה נשמע טוב...

אברם: אתה בטח תהיה עם חיתולים סופר פרימיום. (מוציא שרשרת קישוט צבעונית) תגיד, מה אתה נותן לגלי לאכול? בטח טוחנת אצלך ממתקים. שותה מיץ...

יהודה: מיץ ענבים. היא מתה על מיץ ענבים.

אברם: פלא שהיא באה הביתה ולא נוגעת במיץ הטבעי שאני עושה לה?

יהודה: איזה מיץ אתה עושה לה?

אברם: סלק, מנגו, פטרוזיליה, כרפס.

יהודה: תאמין לי מיץ ענבים יותר טוב.

אברם: הרבה ויטמינים, ברזל. עזוב עזוב, אתה לא מבין בזה. טרופית ענבים נותן לה...

יהודה: (מתפרץ) אם אני אומר מיץ ענבים זה בריא אז זה בריא. גם מבקבוק, אתה מבין?

אברם: בלעת נפט? תירגע, מה נהיה ממך יהודה?

יהודה: משהו שאתה אף פעם לא היית ולעולם לא תהיה.

אברם: תפסת גובה אה? שכחת מי לימד אותך כל מה שאתה יודע אה? בלעדי עד היום היית מוכר תירס בשוק. כסף לגרביים לא היה לך. פוליני.

יהודה: כל מה שהשגתי השגתי לבד. אבל כל השנים עשיתי בשבילך הרבה כסף.

אברם: אתה יודע מה הבעיה שלך? אתה חושב שכל העולם זה שופוני וכסף. צא מהסרט שלך.

יהודה: חזרת בתשובה אברם?

אברם: אני את הכבוד שלי הרווחתי בעבודה קשה. ואני לא דוחף ידיים לערמות של חרא רק בשביל לגרד עוד איזה שקל ורבע, כמוך.

יהודה: ממש חסיד אומות עולם. עץ כבר נטעת?

אברם: הייתי בכיף נוטע לך איזה עץ גדול בתחת.

יהודה: אברם, אני מציע שפה יפה, בלי קללות.

אברם: מה נהיית לי פוליטיקאי קורקט? אתה לא יודע מה הלך כאן בשנה האחרונה? הבן שלך נעלם, אני עשיתי קורס מזורז בהורות. (מרים קולו) מה אתה יודע בכלל? יושב לך בבית, שולח שליחים שיביאו את גלי אליך.

יהודה: (גם הוא מרים קולו) אני משחק איתה משחקים שמפתחים את היכולות שלה. קניתי לה אוניברסיטה.

אברם: מה היא צריכה אוניברסיטה?

יהודה: (צועק) זה משחק. משפר את היכולות המוטוריות. זה מצפצף, משמיע מוסיקה.

אברם: הלו, הלו, תנמיך, תירגע. אל תשכח שאתה אורח כאן. אם אני ארצה, אתה לא נשאר ליומולדת, ואתה גם לא תראה את גלי, לא היום, לא מחר, ולא אף פעם.

יהודה: אתה תמנע ממני לראות את הנכדה שלי?

אברם: ממש ככה.

יהודה: למה, מי אתה שתגיד לי לראות או לא לראות את הנכדה שלי יא חתיכת אפס!!

אברם: אפס? אתה קורא לי אפס?

יהודה: אתה תראה היום באירוע, מי מדברים אתו יותר, למי פונים.

אברם: (מרים קול) קח ת'פרצוף תחת שלך ועוף לי מהבית אתה שומע?

יהודה: (מחזיר בקול) הייתי חותך לך את הביצים חתיכת חרא!

לבית נכנסים איבון ויגאל.

אברם: אוכל 40 כמוך לארוחת בוקר יא קוקסינל!

יהודה: אימא שלך קוקסינל יא זבל-

אברם: דביל!

יהודה: גמד.

אברם: אימא שלך גמד!

יגאל ניגש ומפריד.

יגאל: הלו הלו מה זה כל הצעקות האלה, נדפקתם?

איבון: ששש! שלא תתעורר הילדה!

אברם: מתי היא ערה הילדה הזאת?!

יגאל: זה יום חג היום, מה יש לכם? עשר דקות אתם לא יכולים להתנהג כמו בני אדם?
אברם: שהאבא החוצפן שלך ילמד לשמור על הפה שלו כשהוא בבית שלי.
יהודה: הכל בסדר, תרגעו.

איבון: אבא?

אברם: הכל בסדר מותק.

יהודה: סתם, דיברנו... למה היא ישנה בשעה כזו?

יגאל: היה לה לילה קשה, אתמול. למה, מישהו החליט לתת לתינוקת לאכול פלאפל, נכון אברם?

אברם: נתתי. יש לך בעיה עם זה?

יהודה: נתת לה פלאפל אברם? מי נותן לילדה קטנה פלאפל?

אברם: (מתפרץ) אם אני רוצה שהילדה תאכל פלאפל, היא תאכל פלאפל!

איבון: אבא! (מרגיעה את הילדה) ששש.. אני הולכת לראות שהיא נרדמה, ואני לא רוצה לשמוע אתכם.

יהודה: אני אבוא אתך. אני רוצה לראות את החדר שלה. לראות מה חסר. ! (פאזזה) אני רוצה לראות את הילדה!

איבון לא זזה.

יגאל: איבון, אם אבא שלי רוצה לראות את הילדה אז הוא יראה את הילדה! (פאזזה)

איבון: אבא?

אברם: זה בסדר איבון. תני לסבא יהודה לראות את הילדה.

איבון: אבל בשקט. היא צריכה לישון.

איבון ויהודה הולכים לחדר של גלי. יגאל ניגש לאברם, מחבק אותו, טופחים אחד לשני על השכם.

יגאל: מה יש לכם אתם? בואו תירו אחד בשני ותגמרו עם זה. לא תביא איזה חיבוק, התגעגעת אלייך.

אברם: עזוב, אבא שלך רוצה כבוד אבל לא יודע לתת.

יגאל: על מה אתה מדבר? אתה יודע כמה כבוד יש לך אצלנו?

אברם: מה זה "אצלנו"? אתה לא רק קרנטינה יגאל. אתה עכשיו גם קרנטינה וגם אביטל. אפילו על גלי רואים את זה. קיבלה את המצח שלך.

יגאל: מה יש לכם אתם מהמצח שלי?

אברם: אז איך היה?

יגאל: הכלא?

אברם: לא. הטיול בשווייץ.

- יגאל: היה, נגמר.. שמח להיות בחוץ. למרות שאני קצת מתגעגע לחבר'ה.
- אברם: הסר דאגה מלבך לא יחלפו הימים ותפגשו שוב.
- יגאל: אה?
- אברם: כלום...
- יגאל: האמת גם הייתה חוויה מחנכת. השתתפתי בקורסים, הרחבתי קצת אופקים חדשים.
- אברם: ויש כבר תכניות עם האופקים החדשים?
- יגאל: וואללה עוד לא חשבתי על זה.. האמת, אני עוד לא מעכל בכלל את זה שיצאתי.
- אברם: אולי זה בגלל שיצאת עוד לפני שנכנסת.
- יגאל: אברם, אני ספרתי כל יום.
- אברם: אז איך 48 חודש נהיה 16?
- יגאל: אתה רוצה שאני אחזור בפנים להשלים לך ת'ספירה?
- אברם: לא, אם אתה כבר כאן, תישאר.
- יגאל: בסדר, אז אני נשאר. אתה חושב שיש מצב שהיא כועסת עלי?
- אברם: לא יודע. למה לא תשאל אותה?
- יגאל: לא נראה לי שהיא תענה.
- אברם: אז אולי היא כועסת עליך.
- יגאל: ידעתי.
- אברם: אם ידעת אז בשביל מה שאלת?
- יגאל: סתם, היא לא מדברת הרבה. איך אומרים? "לא מביעה אשר על לבה". אז חשבתי אולי אמרה לך משהו.
- אברם: מה היא כבר יכולה לומר לי שאתה לא יודע לבד?
- יגאל: לא יודע. נגיד על אתמול בלילה.
- אברם: מה היה אתמול בלילה?
- יגאל: נו חלאס אברם, נהיית חמיצר?
- אברם: מה היה?
- יגאל: מה היה, לא היה כלום!
- אברם: אז למה אתה שואל אותי אם היא אמרה משהו שבכלל לא היה?
- יגאל: אתה בא לשגע אותי?
- אברם: זה לשגע? נראה אותך שפוי אחרי שתטפל בגלי כמה שעות. אחרי שתשב חצי יום עם תינוקות צווחניים בתור בקופת חולים בשביל שאיזה רופא רוסי יסתכל לה רגע וחצי באוזן.

יגאל: מה אתם עושים מזה עניין, כאילו זה לאלף אמסטף. כולה ילדה. היה אחד אצלנו בכלא, אילף תוכים של קקדו.

אברם: וגלי זה קקדו? מה תעשה שהיא תצרח לך חצי לילה, תזרוק לה גרעינים ללול?

יגאל: שתצרח, לבריאות, זה טוב לריאות. אני לא מתרגש מצרחות. תדע לך אתמול, שראיתי אותה פעם ראשונה, זה היה כמו דקירה.

אברם: אני אולי הייתי משתמש בתיאור אחר.

יגאל: פישפשה קטנה כזאת. היא נכנסה לי בום ככה ישר ללב.

אברם: ולא תהיה לך בעיה להלביש אותה? לקלח אותה? להחליף לה חיתול?

יגאל: אני אלביש אותה ואני אקלח אותה ואני גם אלמד להחליף לה חיתול גם אחרי פיפי וגם אחרי קקי. למה כל האבות בעולם יכולים ואני לא? מה אני קופיקו? אין לנו זמן. מה צריך לעשות? תפעיל אותי. אתה רוצה שאעשה בלונים? אני אעשה בלונים!

יהודה חוזר.

אברם: תצטרך ללמוד להאריך את הפתיל שלך. אם תצליח תלמד גם את אבא שלך.

יהודה: מה אתה חושב שצריך ללמד אותי?

יגאל: חלאס אבא הכל טוב! הכל סבבה שם? קלטת איזה נאדים קטנים וחמודים יש לה?

יהודה: אתה יודע יגאל, שמתי לב שלגלי יש בדיוק המצח שלך.

יגאל: טוב חלאס כבר עם המצח הזה!

איבון חוזרת.

איבון: טוב, יאללה.. אני רוצה שנגמור לסדר ליום הולדת.

יהודה: חוץ מהדובי הבאתי עוד מתנה קטנה. יגאל, תביא את המטבח? "המטבח העליז של ברבי".

יגאל: יש כאן הוראות איך להרכיב את הדבר הזה.

אברם: אם תצליח לקרוא- תרכיב.

יגאל: (חושב לענות לאברם ומבליג) נרכיב את זה עכשיו ליומולדת, שיהיה לילדים של החברות שלך מה לעשות.

איבון: איזה ילדים של איזה חברות?

יהודה: אין לגלי חברות מהשכונה?

איבון: לא היא בת שנה.

יגאל: לא הזמנת חברות?

איבון: לא, לא חשבתי שזה יתאים.

אברם: אל תדאגו. יהיו פה מספיק אורחים. לא צריך להעמיס יותר מדי על גלי.

יהודה: את מסתירה אותנו מהחברות שלך?

- יגאל: (משנה נושא) איבון, איך חשבת לסדר כאן את היום הולדת?
- איבון: השולחן של האוכל כאן, ובשאר המקום נארגן כסאות לישיבה. אחר כך נביא את העוגה לשולחן קפה הקטן.
- יהודה: אחד לא יספיק. הבאתי שלושה שולחנות ארבע מטר. הבאתי גם שולחן על גלגלים בשביל להכניס את העוגה בהפתעה.
- אברם: הלכת על מינימליזם יהודה.
- איבון: למה צריך כל כך הרבה שולחנות? איפה נשים אותם?
- יהודה: צודקת. בגלל זה הצעתי שתבואו אלי, אבל היום איבון- זה היום החגיגי שלך. יהיה קצת צפוף, לא נורא.
- אברם: יהודה, כמה אורחים הזמנת?
- יהודה: כמה הזמנו יגאל?
- יגאל: אזולאי, נרקיס, דלמוני... סה"כ שבע עשרה. (פאזזה)
- איבון: (ליגאל) אתה הזמנת 17 איש שאני לא מכירה בלי לשאול אותי?
- יגאל: מתי בדיוק יכולתי לדבר איתך על הרשימה של המוזמנים? צריך להודיע מראש, אלה אנשים עסוקים מאד.
- איבון: תעשה מה שאתה מבין. תעשו מה שאתם רוצים. תסדרו איך שנראה לכם. תביאו כמה אורחים שאתם רוצים, תזמינו את כל הרחוב מצדי.

איבון הולכת לכיוון היציאה.

- יגאל: תירגעי איבון, זה אנשים עסוקים מאד.
- יהודה: עזוב אותה. היא עושה הצגות. אל תרוץ אחריה.
- יגאל: אולי תפסיק להגיד לי מה לעשות? זאת האישה שלי והבת שלי ויש לי את החיים שלי ואת המחשבות שלי!
- יהודה: אל תדבר אלי ככה ילד!

נשמעות דפיקות בדלת. (יהודה ויגאל נדרכים ונלחצים. אברם ואיבון רגועים)

יהודה: (לאיבון) הזמנתם מישהו לעכשיו? הזמנו לעוד 4 שעות.

הדפיקות ממשיכות.

- יהודה: (לאברם) זה הבית שלך לא? לך תראה מי שם.
- אברם: מה אתה נלחץ? זה בטח איזה ילד שבא להתרים לסרטן. (צועק).

הדפיקות מתחזקות.

- יגאל: (שולף אקדח) אבא, צא צא מהסלון. אם אלה המנאייק, שלא יראו אותך.
- יהודה: נראה לך? אני נשאר פה!
- יגאל: מה נהיית לי עכשיו "רמבו"? חצי דקה.. שב בחדר של יהודה, תראה טלוויזיה.

יהודה מתרצה. יגאל ויהודה יוצאים.

אברם: את מחכה למישהו?

איבון: לא

אברם: את בטוחה? תעני!!

איבון: כן אני בטוחה!

אברם הולך לכיוון השולחן בשמאל. אסף מופיע בפתח, מחזיק זר פרחים.

אסף: (שר לאיבון) זר לי- זר לי, זר לי דקיק-... (יגאל נכנס מאחוריו) בייגלה בואי ניסע!

יגאל מופיע עם אקדח שלוף ואחריו יהודה. אסף מרים את ידיו .

יגאל: מה זה?

אסף המום. קופא על מקומו.

אסף: אה?

יגאל: איך נכנסת?

אסף: היה פתוח.

יגאל: אם פתוח אז נכנסים? מה זה אין נימוס?

אסף: דפקתי, לא ענו.

יגאל: אתה לא רואה שאין אף אחד בבית?!

יהודה: מי אתה? מה אתה רוצה?

אסף: מה? כלום, אהה. אני באתי ל.. הבאתי אה..

איבון: (קוטעת) אתה השליח של זר לי?

אברם: מי זה?

יהודה: הזמנת פרחים איבון?

אסף: שליח. זר לי. אני שליח מזר לי.

אסף מוריד ידיים.

יגאל: מישהו אמר לך להוריד את הידיים?

אסף מניף את ידיו עם הזר, הפרחים עפים ומתפזרים. הוא מנסה להתחיל לאסוף אותם.

יהודה: אל תזוז!

אסף עוצר.

יהודה: איבון, מה הולך פה?

איבון: מה הולך? הזמנתי פרחים.

יגאל: למה, הפרחים שהבאתי לא מספיק?

- איבון: רציתי עוד. מותר לי?
- יגאל: ככה מביאים זר למסיבה בלי הקישוטים, בלי הניילון? (לאסוף) שליחוס תגיד, מאיפה אמרת שאתה?
- אסף: (אוסף את הפרחים מהרצפה) זר לי.
- אסף: **מגיש לאיבון פרח**. תודה שהזמנת...פרחים.. מזר לי...
- איבון: אין בעד מה.
- אסף: אם תרצי להזמין את יודעת מה המספר.
- אסף נשאר תקוע עם היד, איבון מסתכלת עליו.**
- איבון לא זזה. אברם מתקרב, לוקח את הפרח מאסף ונותן לאיבון.**
- אברם: תודה רבה. (מוציא כסף) קח טיפ, לך תקנה לעצמך תותים.
- אסף: תודה.
- אסף יוצא ורץ בחזרה, לוקח פרח מהרצפה.**
- יגאל: תגיד, אתם עושים עוד אירועים?
- אסף: בטח. בריתות, בר מצוות, מסיבות רווקים...
- יהודה: איפה זה זר לי?
- איבון: זה בעיר.
- יהודה: אני מכיר את העיר כמו את כף היד שלי. אין זר לי בעיר.
- אסף: זה מקום חדש יחסית. רק התחלנו.
- יהודה: מה זה חדש? מתי פתחתם?
- אסף: לפני שבוע וחצי.
- יהודה: אתה יכול לספר לי איזה זרים עוד יש?
- אסף: אה. יש לנו מלא.. כל מיני.. יש לדוגמא.. סידור בסגנון תאילנדי, האמת לכם זה ממש יתאים. זה יכול לעשות לכם את המסיבה-
- יגאל: אתה צוחק עלי? מה זה סידור בסגנון תאילנדי..?
- אסף: פרחים בסגנון תאילנדי, זה גם מוגש בצורה מיוחדת. כלומר, אני מגיש את זה מצחיק כזה, זה נחמד.
- יגאל: בוא תעשה לנו תאילנדי. תעשה מצחיק.
- אסף: (ליגאל) מה, עכשיו?
- יגאל: למה, אתה ממנהר? הריקשה שלך חונה על אדום לבן?
- אסף: (מגיש פרח ליגאל, וחוזר לדמות המלצרית התאילנדית) או, הלו מיסטר, וואן ביג פלאוור פור יו, מממ יס, יו אר סו נייס- (מגיש ליהודה) אנד וואן פלאוור פור מיסטר

פאפא- (לאיבון) אנד אנאדר ביוטיפול פלאוור פור ביוטיפול לידי מיסיס, איי לוב יו...
(ניגש לאברם, מגיש פרח ולא נותן לו) אנד, נו פלאוור פור יו!

אברם: ורי פאני.. יו גו אווי נאוי, או.קיי?

יגאל: מה יש לך אבא, הבנאדם קורע. סופסוף נהיה פה קצת שמח.

יגאל: מצטער על כל הבלאגן. אנחנו פשוט לפני אירוע...

אסף: בטח, יש לחץ.

יגאל: תכיר, זה אבא שלי יהודה, זה חמי אברם, וזאת אשתי האהובה.. חוגגים לילדה
יומולדת.

אסף: מזל טוב.

יגאל: והשמחה כפולה ומכופלה כי גם סופסוף השתחררתי מהכלא אחרי שנה וחצי.

אסף: שנה וארבע...בשעה טובה.

יהודה ויגאל שולפים אקדחים ומכוונים לאסף.

יגאל: מה אמרת?

אסף: מה אמרתי?

יגאל: אני שמעתי אותך שאמרת שנה וארבע?

אסף: אמרתי מזל טוב אבא...

יגאל: אני שמעתי אותך שאמרת שנה וארבע!

יהודה: כמה זמן את מכירה אותו?

איבון: לא מכירה. אמרתי לך.

יהודה: (צועק) כמה?

אברם: יגאל שחרר את הילד!

יגאל: אתה יודע מי אני?

אסף: לא.

יגאל: אתה יודע מי הוא? (מצביע על יהודה)

אסף: לא.

יהודה: (מצביע על אברם) והוא?

אסף: לא. לא מכיר אתכם! באמת...

איבון: יגאל עזוב אותו, השתגעתי?!

יגאל: אז מאיפה הוא יודע להגיד שנה וארבע? (לאסף)

אסף: אני לא אמרתי שנה וארבע...

יגאל: אתה חושב אני צוחק אתך? יאללה, תתחיל לשפוך למה אחרת אני שופך לך את המעיים.

איבון: אבא!

אברם: שקט! את

יגאל לופת את אסף, מעקם את ידי.

אסף: א- איי- איי- אני-

איבון: יגאל די!

יגאל: דבר יא בן של זונה. אין לי סבלנות!

אסף: אני, אני בסך הכל.. אני לא...

איבון: יגאל, עזוב אותי!

יהודה: אז מאיפה הוא יודע להגיד שנה וארבע, אה?

איבון: לא יודעת.

יהודה: שבור לו ת'יד.

איבון: לא!

יגאל: אני אעשה אותך טרומפלדור. דבר!

אסף: איבון!!!...

אברם מתקרב במהירות ומכניס לאסף אגרופ בבטן. יהודה ויגאל מביטים אחד בשני.

אברם: חתיכת מטומטם. אמרו לך ללכת!!..

איבון: (צועקת) אבא!!!

אסף: (נאנק מכאבים) איבון אני...

אברם רוצה לחבוט שוב באסף אך יהודה מקדים אותו ומכניס לו אגרופ בבטן. הוא נשכב על הריצפה, נאנק מכאבים. איבון רוצה לגשת לאסף, אברם עוצר אותה. יגאל מכניס לאסף עוד בעיטה. ועוד אחת. ואז אברם מכניס בעיטה. ועוד אחת עד שאסף מתעלף.

יגאל: (כולו מתנשף) מאיפה הוא יודע להגיד שנה וארבע?!...אה?!... מאיפה?!... (פאזזה)

שתיקה מקפיאה.

איבון: אני רוצה להתגרש!

יגאל: מה זה?

אברם: (לאיבון) איבון, מה את עושה?

איבון: אני רוצה לדבר עם יגאל.

יהודה: את לא תטחני לו עכשיו את השכל.

אברם: בואו נרגע.

איבון: יגאל, תקשיב לי.

יהודה: מי את שתעמדי פה ותדברי ככה? אה? מי את??

אברם: יהודה, תן לי לדבר עם איבון בשקט.

יהודה: אתה תסתום ת'פה, למה הבת שלך רוצה לפרק לנו את החיים.

אברם: איבון, תקשיבי לי עכשיו.

איבון: לא מקשיבה. אני חירשת.

אברם: איבון...

יהודה: את לא תקבלי גט. בחיים אני לא אתן לך גט!

איבון: אני לא נשואה לך!

יהודה: אתה לא נותן לה כלום.

יגאל: את החיים שלי נתתי לך.

אברם: בוא נשב רגע, נרגע... נשתה מים ונברר את העניין...

יגאל: (לאיבון) מה, פתאום זה קפץ לך?

איבון: זה לא מה שאני רוצה בשביל גלי.

יהודה: את רוצה לעזוב את יגאל? גלי הולכת אתנו.

אברם: על גופתי המתה!

יהודה: אתם מפרקים, אתם משלמים!

איבון: (צועקת) אני לא אוהבת אותך יותר!

שקט מקפיא.

יהודה: יגאל, לך תביא ת'ילדה!

יהודה מכוון אקדח על אברם. אברם שולף ומכוון על יהודה. יגאל קפוא במקומו.

יהודה: יגאל!!!

אברם שולף רובה קצוץ קנה. ביד אחת אקדח, בשנייה- רובה.

אברם: אף אחד לא זז עכשיו! אנחנו נירגע, ננשום עמוק. ונעשה לגלי מסיבת יומולדת כמו שצריך, ברור..? יומולדת!

חושך.

תמונה שמינית- " היא לא הבת שלך!"

דמויות: איבון/ יגאל/ אברם/ יהודה/ יעקב/ אסף.

כעבור שעה. אברם, יהודה, יגאל ואיבון יושבים על הספה בדממה ומחכים, קצת כמו בתור לרופא שיניים. המצב רוח הכללי בחדר ירוד, איבון מכונסת בעצמה ויגאל שפוף ומיואש. יהודה אברם ויגאל עדיין אוחזים בנשק אך מזמן התייאשו מלכונן אחד כלפי השני.

דממה מביכה. יהודה מביט בשעון.

יהודה: אמרת שהוא יגיע תוך 45 דקות, עברה שעה.

אברם: הוא מגיע מאיזה בריתה בפרדס כץ. אולי יש פקקים.

יהודה: פקקים בשעה כזאת?

איבון: מי זה "הוא"?

אברם: יעקב בן לולו.

יגאל: בן לולו מהמספרה שיש לו בעיות הימורים? הוא חייב כסף לחצי מדינה..

יהודה: זה אח שלו איציק. יעקב הוא בורר.

אברם: יעקב איש טוב. הגון.

יהודה: אחד האחרונים.

אברם: איבון, גשי לחלון במטבח תראי אולי הוא פה ולא מוצא חנייה.

איבון קמה בחוסר חשק.

יגאל: בא לי משהו מתוק. יש איזה מיץ?

אברם: נשאר במקרר שייק סלרי שהכנתי לגלי בבוקר.

יהודה: גם עם אקדח בראש לא הייתי נוגע בזה.

יגאל מתחיל לזוז לכוון המטבח אלא שאז נשמעת דפיקה בדלת. איבון יוצאת וחוזרת עם יעקב. אברם ויהודה קמים.

יעקב: (לטלפון) "אמרתי לך שזה מקרה חירום!" (מנתק את השיחה ופונה לנוכחים) שלום לכולם.

יהודה מסמן ליגאל לקום מהכיסא.

אברם: מה קורה יעקב, הלכת לאיבוד?

יעקב: נתקעתי בבריתה... אירוע משפחתי. **לוחץ לאברם את היד ואז ליהודה.** מה נשמע יהודה?

יהודה: ברוך הבא.

אברם: זה יגאל זו איבון...

יעקב: זה הבן שלך, יהודה?

יהודה: כן.

יעקב: יש לו את המצח שלך.

יהודה ויגאל מסתכלים אחד על השני ממששים את המצח.

יעקב: ילדים יפים. קרנטינה ואביטל הדור הבא, אה? (לאיבון ויגאל) נעים מאוד.

אברם: שב יעקב שב. תרצה לשתות משהו?

יהודה: או אולי לאכול?

אברם: הבן אדם הגיע מבריתה אתה מציע לו לאכול?

יעקב: האמת יצאתי עוד לפני שהגישו אז אשמח למשהו קטן.

יהודה: יש בורקסים טריים שהבאתי מהטורקי הזקן. ~~חם-חם~~

אברם: אני הכנתי מוסקה. חמה בתנור.

יעקב: תודה. מוסקה אכלתי בבוקר.

אברם: המוסקה הכי טובה שתאכל.

יעקב: נראה לי בורקס יהיה מצויין.

יהודה: (מקיש באצבעותיו לעבר יגאל) יגאל, קפוץ תארגן לו מנה.

יגאל: אה?

יהודה: זריז. שים גם ביצה חומה עם חריף בצד וכמה זיתים. (יגאל קם) תרצה גם משהו
לשתות יעקב?

יעקב: מים. וקצת עראק.

יהודה: (ליגאל) גם כוס מים. ובקבוק עראק. והמים, שיהיו קרים!

יגאל: זהו?

יהודה: כן.

יגאל: אתה רוצה דג מוסר מקורמל? על מצע של פלפלים קלויים, או שאתה הולך על
עסקית?

יהודה: לך כבר.

יגאל יוצא

יעקב: רק אם לא אכפת לכם להעיף בבקשה את הנשק. זה לא מכבד ולא מכובד.

אברם: ברור.

כולם מחזירים את הנשק למקום.

אברם: (ליהודה) אם אתה חושב שליקוק תחת יקדם אותך לאנשהו אז יש לי חדשות
בשבילך. אמרתי לך כבר שאתה נראה מצויין יעקב?

יעקב: באמת?

אברם: איזו שאלה.. גבהת, רזית..

יעקב: התחלתי להתאמן בחדר כושר.

אברם: נראה גם השיער שלך מתחיל לצמוח בחזרה.. זה נס.

יהודה: מה שלום אמא שלך? תמסור לה דרישת שלום מיהודה. התגעגעת לחריימה שלה.

יעקב: היא מתה לפני 20 שנה. אבל תודה על ההתעניינות.

יהודה: ~~משתתף בצערך...~~

יגאל חוזר עם האוכל והמים. מניח ליד יעקב.

יגאל: בורקס חם עם ביצה חומה, זיתים וחריף, מים קרים ובקבוק עראק.

יעקב: היידיה, נתחיל?

יעקב: אוקיי. לפני שנתחיל חשוב שתדעו שהפסיקה, תהיה אשר תהיה היא סופית ולא ניתנת לערעור גם אם לא תמצא חן בעיני מי מהצדדים, מה שבדרך כלל קורה בבוררות. מוסכם?

אברם: ברור כבודו.

יהודה ואברם מסכימים. יעקב אוכל תוך כדי דבריו.

יעקב: ברשותכם גם נעשה את זה קצר כי יש לי עוד שש בורריות היום, 2 בבת ים 3 בראשון ואחת בדימונה אז.. (עושה תנועה עם הידיים של לכווץ), אוקיי?

יהודה: תודה רבה שהצלחת להכניס אותנו ללו"ז שלך.

אברם: אנחנו נכווץ. נגמור את זה מהר.

יעקב: יפה. אני שואל ואתם עונים.

איבון: (מסננת) היי יו יו...

יעקב: (מתעלם) אם למישהו יש סייגים שיחכה בסבלנות וידבר בתורו. אני אדם סבלני אבל גם קצת מג'נון. תפנו אלי בתואר כבודו או כבוד הבורר ותנסו להשאיר אמוציות וחרתה בצד. היידה... תגיד לי יהודה. מה גובה החוב הנידון?

יהודה: זה לא עניין של חוב

יעקב: אתה מתחיל איתי ברגל שמאל? כבודו או כבוד הבורר.

יהודה: סליחה.. כבודו, זה לא עניין של חוב.

יעקב: בסדר. מה גובה הסכום שבמחלוקת?

אברם: זה גם לא עניין של כסף. כלומר כבודו.

יעקב: מה זה לא עניין של כסף? הכל עניין של כסף. אני אשאל את זה עוד פעם.

יהודה: לא, כבודו לא מבין...

יעקב: לא, אתה לא מבין. יש לי עוד 6 בורריות על הראש, ועל הדרך לאסוף ילדה אחת מחמי כי אמא שלה מעולפת במיטה עם טחורים בגודל של פומפלומוס. אז היידה, מה הבעייה וזה פעם אחרונה שאני שואל.

יהודה: יש פה מחלוקת על ילדה כבוד הבורר.

יעקב: מחלוקת על ילדה?

אברם: תינוקת...

יעקב: לך וליהודה יש תינוקת..?

יהודה: לא שלנו כבודו.

יעקב: אתם אימצתם תינוקת?

אברם: התינוקת של הבת שלי והבן שלו.

יעקב: יש להם בעיה עם התינוקת ופניתם אליי?

אברם: לא הייתה ברירה כבודו.

יעקב: (קולט את הברוך) לחיים, תודה רבה לכם, ומי יתן שנתראה בשמחות.

אברם: רגע יעקב

יהודה: שנייה אחת..!

יעקב: רבותי, כבודו בורר, לא בייביסיטר, לא יועץ נישואין וגם לא הרבנות הראשית.

אברם: כבודו זה סכסוך עם פוטנציאל למלחמת עולם!

יעקב: כבודו גם לא מועצת הביטחון של האו"ם.

יהודה: כבודו אנחנו עם הראש עמוק בקיר.

אברם: או כבודו, או מרחץ דמים.

יהודה: או כבודו, או פצצת אטום..

יעקב: (המום, מנסה לעכל) אוקיי... אז הסכסוך הוא בכלל לא בין שניכם אלא בין... (מצביע)

אברם: יגאל

יעקב: מצד קרנטינה ל...

אברם: איבון.

יעקב: מצד אביטל.

יהודה: כן...

יעקב: אז למה אתם חופרים לי במוח? למה אני בכלל מדבר איתכם? הבעל המכונה יגאל והאשה המכונה איבון- אתם יכולים לספר לי מה העניין? ..איבון?

איבון שותקת.

אברם: (מסמן לאיבון) איבון בואי תשבי פה (מתיישבת) איבון תעני.

איבון: אין עניין.

יגאל: היא רוצה להתגרש. היא רוצה להתגרש ולקחת לי את הילדה. הילדה שאתמול ראיתי בפעם הראשונה אחרי שנה וארבע!

יהודה: היא רוצה להתגרש שיתגרשו אבל הילדה הולכת איתנו!

אברם: בחלומות שלך.

יהודה: בחלומות שלי? תלך אתה והבת שלך קיבינימט!

יעקב: ששש רגע חבר'ה, תירגעו בבקשה. למה את רוצה להתגרש איבון?

איבון: אני לא אוהבת אותו יותר.

יעקב פורץ בצחוק, אף אחד לא צוחק. מסתכלים עליו המומים

יעקב: אהמ. סליחה.. כן.. אהבה זה דבר יפה ונחמד אבל נישואין, את יודעת.. אני מתכוון קחי לדוגמה את ציפורה אשתי. אנחנו נשואים כבר 32 שנה אבל לפעמים כשאני מסתכל עליה אני ממש נגעל, את מבינה? נגעל... פיזית- בא לי לקחת (נכנס לקריז) חבל ופשוט לחנוק את אימא... אימא... (מתעשת) אבל להתגרש? לא עושים דבר כזה.

איבון: למה לא?

מסתכל על יהודה ואברם

יעקב: כי.. זה לא מכובד. להתגרש זה כתם. כתם גדול על המשפחות. וזה גם משפיע על הילדים. אצלנו גברתי אנשים לא עושים דברים כאלה.

איבון: אז אצלנו אדוני- ילדים צריכים הורים נורמלים, שאוהבים. לא שני זרים שגרים בפנטהאוז כי איזה יעקב בן גיגי חושב שלהתגרש זה לא מכובד.

אברם: בן לולו, לא גיגי. סליחה כבודו. (ליעקוב) הטמבל הזה הכניס אותה להריון ונכנס לכלא. שנה שלמה הילדה גדלה בלי אבא, שנה!

יהודה: זו אשמתו?

אברם: אז אשמת מי, אשמתי?

יעקב: ששש. לא צריך לצעוק. (ליהודה) איפה קנית את הזיתים? הזיתים ממש מעולים!
יהודה: קניתי אצל "הטורקי הזקן", קורנייקי דפוק.

איבון: הוא גם משתמש.

אברם: מה?

איבון: סמים.

יהודה: סמים? כבוד הבורר היא משקרת במצח נחושה!

יעקב: יגאל זה נכון?

יגאל לא עונה

יהודה: כבודו שאל אותך שאלה!

יגאל: הייתה תקופה שהשתמשתי...

יהודה: מה?

יגאל: אבל עבדתי קשה והשתקמתי... אני נקי כבר שנתיים וחצי. לא נוגע בלבן.

איבון: השתקמת? רק אתמול הוא הסניף פה ורצה להחזיק את הילדה.

אברם: אתה מסניף לי בבית יגאל? אתה מסניף לי בבית?!

יגאל: איך את בכלל מעיזה לפתוח ת'פה יא בוגדת. אם לא אבא שלך ואבא שלי ממזמן היו אוכלים אותך תולעים!

איבון: אני לא אוהבת אותך! לא סומכת עליך, לא רוצה להיות לידך, ולא רוצה שתהיה אבא לילדה שלי! מה כל כך קשה פה להבין??

יגאל: מי שואל אותך בכלל? מה אני צריך לקבל ממך אישור?

יעקב מרים ידיים מנסה להרגיע.

יעקב: רגע אחד, כשאתה אומר בגידה יגאל... למה אתה מתכוון?

יגאל: למה אני מתכוון? לזה שבזמן שאני יושב בכלא אשתי האהובה מנהלת רומנים ומקבלת זרמים מגבר אחר.

יעקב: הייתה בגידה?

יהודה: הייתה ועודנה! היא בגדה בו עם זר לי!

יעקב: עם מי?

יהודה: מוכר פרחים אתה מבין? הלכה מאחורי הגב שלו כמו זונה במקום לשבת בבית לגדל את הילדה. לך תראה הוא שוכב בחדר שינה.

יעקב: יש מוכר פרחים בחדר השינה? מה הוא עושה שם?

יהודה: שיגיד תודה שהוא בחיים!

אברם: תכל'ס אין לך שום הוכחות שהיא הייתה איתו.

יהודה: כשהוא יתעורר נעקור לו ציפורניים ונראה אם יש או אין הוכחות.

יגאל: יעקוב כבודו, אני לא אומר שאני טלית שכולה תכלת אוקיי. לא הייתי צריך להכנס לכלא ועשיתי אי אלה טעויות. אבל אתמול ראיתי את הילדה והיא נכנסה לי ישר ללב. קשר דם. נראה לך שאני אוותר על בשר מבשרי?

פאזזה.

יעקב: ששש. נראה לי שאני יודע בדיוק מה הבעיה פה. איבון... (רוכן לעברה אוחז בידה) תסתכלי לי בעיניים.. איבון, את בטוחה הכל בסדר.

כולם מסתכלים אחד על השני בתימהון.

איבון, האם יגאל אי פעם פגע בך?

יגאל: מה זה??

איבון: (נלחצת מיעקב) מה, מ'זתומרת..?

יעקב: זה בסדר איבון, יעקב פה. את בטוחה לגמרי עם יעקב.

איבון: אוקיי.

יעקב: את בטוחה שהוא אף פעם לא שחרר עליך איזה בומבה קטנה? לאטמה לאוזן, נוגרה בעין...

אברם: נראה לך? הייתי מוציא לו את העיניים מהמקום!

איבון: לא.

יעקב: לא? זה בסדר איבון, אין פה אף אחד זה רק את ואני...

יגאל: מה עובר עליך יעקב כבודו? מה אני נראה לך, דוקטור מנגלה?

איבון: לא. הוא בחיים לא הרים עלי יד.

איבון מושכת את הידיים ממנו בכוח, יעקב כמו בטראנס. ממשיך לבהות בה ולא משחרר. בסוף היא מצליחה לחלץ אותה. יעקב כמו ניעור מחלום.

יעקב: אז מה... למה את כל כך... אני לא מבין..

יהודה: אתה לא לבד פה, כלומר יעקוב, כבודו.

אברם: מה יש פה להבין? לחיות ביחד הם לא יכולים וצריך לפרק את החבילה. הילדה צריכה ללכת עם אחד ההורים והמקום הטבעי של הילדה זה עם האמא, והבן שלו, עם כל הכבוד, פשוט לא ראוי לגדל את הילדה!

יעקב: למה הוא לא ראוי אברם? ...כי הוא עבריין?

אברם: בחיך יעקב, איזה ילדות תהיה לה עם אבא שיוצא ונכנס מבתי כלא. איזו דוגמה תהיה לה? איזה חיים?

יעקב: אתה מעלה שאלות מעניינות אברם. אבל האם אתה לא היית אבא כזה? לא ישבת בכלא? או יהודה? או אני.. 6 שנים ישבתי בכלא רמלה בזמן שאשתי גידלה לבד 4 בנות... העבודה שלנו גובה מחיר והילדים שלנו משלמים את המחיר...זה שהבת שלך מפנטזת על נישואים מושלמים לא בהכרח אומר שצריך לפרק את החבילה. על זה סבתא שלי הייתה אומרת (במרוקאית ואז מתרגם לעברית)- אי אפשר לרכב על שני חמורים עם טוסיק אחד.

אברם: והסמים?

יעקב: זה דווקא עניין שראוי לדון בו.

יגאל: בחייאת דינאק, עשיתם אותי זוהר ארגוב? אומר לכם אני נקי! סטריל, פד גאזה.

איבון: הוא משקר!

יהודה: הילד נקי כבודו, אני שם ערבות של מליון שקל, הוא ישתמש בסמים- אני אישית אוריד לו ביצה.

אברם: אני שם מיליון וחצי, קח (נותן לו סכין צעצוע) ותוריד לו עכשיו.

יעקב: יש פה סמטוחה רצינית חבר'ה. יש שיקולים כבדים לכאן ולכאן. בבקשה תתנו לי כמה דקות. אחשוב על זה ואקבל החלטה.

יהודה: לפני שתחליט אפשר אולי להציע לכבודו בקלאווה קטנה לקינוח?

אברם: כן. תביא גם קפה.

יהודה: יגאל (מקיש באצבעותיו) בקלאווה וקפה.

יגאל יוצא בחוסר חשק

יהודה: אם רק אפשר לפני שכבודו מקבל החלטה אני מבקש להחליף איתו כמה מילים ביחידות.

אברם: תשכח מזה.

יהודה: זכותי לקבל פרטיות עם כבודו בלי שתתערב ותפריע

אברם: זכותך לקבל מנדבוסקעס. אתם רוצה פרטיות עם כבודו סעו לכנרת תעשו לילה באוהל.(מתעצבן) בית שלי חוקים שלי. אין סודות בחברה!

יהודה: תגיד לי אתה ילד בן 6?!

יעקב: אפשר להירגע ולדבר רגע ברצינות אברם?

אברם: בטח, למה לא. **יעקב לוקח את אברם להסתודד הצידה. יהודה נשאר לעמוד.**

יעקב: אתה מכיר אותי לא מהיום ואני מבקש ממך לכבד אותי.

אברם: אני לא מכבד כבודו? תגיד לנחש משקפיים הזה שיכבד אותי!

יעקב: (קוטע) אני מבין הכל אברם. אבל מבקש ממך לסמוך עלי בעניין הזה.

אברם: זה לא שאני לא סומך...

יעקב: (קוטע) אם תרצה שמורה לך הזכות לדבר איתי ביחידות אחריו.

אברם: אבל אין לי מה להגיד.

יעקב: תחשוב על משהו.. (טופח לו על השכם) עכשיו תן לנו שתי דקות לבד.

אברם מתרצה ויוצא בלית ברירה. יהודה ניגש ליעקב.

אברם מסמן לאיבון לצאת ושניהם יוצאים. יהודה ניגש ליעקב.

יעקב: מה העניין יהודה?

יהודה: אתה יודע כמה אני מעריך אותך יעקב.

יעקב: מה העניין?

יהודה: אני יודע שתקבל את ההחלטה הנכונה. אני גם שומע את הדברים שכבודו אמר ויודע שתעשה צדק. אני גם יודע שלאחריך איציק יש חובות כבדים בקזינו של צ'ארלי ושייקחו לו את המספרה ואת הבית ויזרקו את רבקה והילדים שלו לרחוב... אני רואה בך חבר יעקב, כלומר כבודו. אז מה שאני אומר זה בוא לקראתי בעניין הזה ומילה של קרנטינה כל החובות של אחריך ימחקו וכולם יהיו מרוצים.

יעקב: שמעתי אותך מר קרנטינה...

יהודה: אני מציע את זה לא בשביל להשפיע לך על ההחלטה חס וחלילה, אלא כמחווה של תודה.

יעקב: זה הכל?

אברם: כן כבודו.

יעקב: תודה רבה. **נכנס אברם.**

יהודה: תודה לך. אם אני יכול לעזור אז למה לא?

יהודה לוחץ את ידו, יוצא לחדר הילדה ומשאיר את יעקב לבד.

יעקב: תרצה לומר משהו, אברם?

אברם: סיפרתי לך שיש לי פרוסטטה? אני נכנס לשירותים להשתין- יוצא אחרי חצי שעה. אין לך מושג כמה זה כואב. ביקר לי יעקב, זה מרגיש כמו להשתין חצץ. נראה לי גם שיש לי גוש באשך. הנה תמשש...

יעקב: מה העניין אברם?

אברם: העניין הוא שאני מכיר את יהודה, 45 שנה וברור לי שהוא ניסה לקנות אותך.

יעקב: תשמע..

אברם: מקומה של הילדה עם אימא שלה יעקב. היא תיתן את החיים שלה בשביל שהילדה תגדל מאושרת. אני יודע שתקבל את ההחלטה הנכונה.

יעקב: זהו?

אברם: לא. יש דיבורים שאחריך איציק מסובך בקזינו של צ'ארלי ...

יעקב: כן...

אברם: הבנתי שזה יכול להגיע למצב שיקחו לך את המספרה ואת הבית ויזרקו את רבקה והילדים שלו לרחוב... בוא לקראתי בעניין הזה ואני מבטיח- מילה של אברם אביטל, לכסות את החובות שלו וכולם יהיו מרוצים. תקרא לזה מחווה של רצון טוב בין חברים. אני רואה בך חבר יעקב.

יעקב: זה הכל?

יהודה: כן כבודו.

יעקב: תודה רבה.

אברם: בכיף. בשביל זה יש חברים. אברם טופח לך על השכם. יהודה נכנס.

יהודה: יש החלטה יעקב?

יעקב: כן.. תכנסו. כולם נכנסים ומתיישבים. תראו זו החלטה מאוד לא קלה.. אני גם מכיר כל אחד מהצדדים ומכבד את שתי המשפחות כך שגם רגשית זה מאוד לא קל לי. אבל אחרי ששמעתי כל מה שיש לצדדים להגיד וכמובן לקחתי בחשבון את טובת הילדה הגעתי להחלטה.

פאזזה. יעקב מסתכל על יהודה ואברם ממושכות.

יגאל: נו...?

~~יעקב: כן... (פותח כפתור בחולצה) חם פה לא? אין אויר... הפעלת תנור אברם?~~

~~אברם: כן. גם הדלקתי נרות ריחניים. היידיה יעקב...~~

~~יעקב: אה?~~

~~יהודה: לעניין...~~

יעקב: כן. הגעתי להחלטה.. החלטה חד משמעית ש... (מחזיק את הבטן)

יהודה: ש..?

יעקב: שאין ברירה ו.. אין.. זאת אומרת.. יש, אבל הרי כולנו, אתם.. במיוחד הסבים צריכים... כלומר...

אברם: כלומר מה??

יגאל: כבודו לוקה בשלבקת חוגרת?

אברם: נראה שכבודו חטף שלשול מהבורקס הבולגרי.

~~יהודה: הטורקי.~~

~~אברם: קדימה יעקב. קח אויר ותגיד מה החלטת.~~

יעקב: הכל עולה כזה.. יש גם צרבת..

אברם: לא נורא, תגיד מה החלטת ותוכל ללכת לבית שימוש.

יהודה: להביא לך כוס חלב? (מקיש באצבעותיו) יגאל!..

יעקב: לא, לא צריך, עזוב. חלב ומוצריו עושה לי פריחה. (שותה כוס מים) יש לי מעי רגיז. (פאזזה) הנה, אני בסדר..

יהודה: נו.

אברם: מה גזר הדין?

יעקב: כן. האמת שנים סבלתי. הייתי אוכל כפית קוטג' פתאום מתנפח כמו פואד.

איבון: די כבר! שמעת הכל, אכלת כל מה שיש, עכשיו בבקשה אם לא אכפת לך תגיד מה החלטת כדי שנוכל להמשיך בחיים שלנו.

יעקב מסתכל על איבון, יגאל, יהודה ואברם. מבין שהוא עם הגב לקיר ואין ברירה.

יעקב: אם כן לאור הנסיבות המאוד ייחודיות שתיארתם אני פוסק... שהילדה תלך עם אביה יגאל והסבא יהודה קרנטינה.

אברם: מה זה?

איבון: אבא!

אברם: איך אתה עושה דבר כזה יעקב?

יהודה: שב בשקט. **ניכר שקשה ליעקב עם הדבר.**

יעקב: מאחר ואין רצון מצד האם לנסות לשמר את המשפחה מאוחדת ולהגיע לשלום בית, אין ברירה אלא להתגרש. כפיצוי על עוגמת נפש, משפחת קרנטינה תפצה את משפחת אביטל בסכום כספי שלא יפחת ממיליון שקלים חדשים.

אברם: אתה נפלת על הראש יעקב? אתה מבין בכלל מה אתה עושה פה? מה הוא הציע לך אה?

יהודה: תשמור על הפה שלך

אברם: תענה לי! אתה השתגעת לגמרי??

איבון: הילדה לא הולכת לשום מקום.

יגאל: לא שמעת מה שכבודו אמר? זה נגמר, הפסדת... תגידי יפה שלום לילדה.

איבון: היא לא הולכת לשום מקום.

יהודה: יגאל לך תביא את הילדה מהחדר. **יגאל בא לצאת לכיוון חדר השינה. איבון קמה וחוסמת אותו.**

איבון: (פאזזה) אמרתי שהילדה לא הולכת לשום מקום. בבקשה יגאל. אני לא רוצה לפגוע בך.

יגאל: את תפגעי בי? יש לי חדשות בשבילך. כבר פגעת! כל מה שעשית היה בשביל לפגוע ועכשיו גם אם תתחרטי זה מאוחר כי זה נ-ג-מ-ר.. את מבינה מה אומרים לך? נגמר! אבל אל תדאגי, אולי אני אתן לך לראות אותה עוד כמה שנים.

איבון: אתה לא יכול לקחת אותה. אין לך זכות לקחת אותה.

יגאל: אין לי זכות? תסתכלי עליי...

עוקף אותה והולך לכיוון החדר.

איבון: היא לא הבת שלך!!

יגאל: מה זה?

יהודה: מה היא אמרה?

אברם: איבון על מה את מדברת..!?

איבון: אני מדברת על זה שהיא לא הבת הביולוגית שלו ומעולם לא הייתה.

יהודה: היא משקרת! היא שקרנית, בוגדנית ונוכלת!

איבון: (ליגאל) אני מצטערת שזה יצא ככה עכשיו (יגאל קפוא במקומו)

יהודה: יגאל לך עכשיו ותביא מיד את הילדה!

יעקב: שנייה אחת יהודה...

יהודה: זה שקר! נראה לך שיגאל הוא לא באמת האבא?! בחייך, היא תגיד הכל בשביל לשמור את התינוקת שלה.. אין לה אפילו הוכחות!

איבון שולפת מעטפה ומוסרת ליגאל. הוא פותח, מסתכל בדפים.

יגאל: מה זה?

איבון: בדיקה.

יגאל: איזה בדיקה?

איבון: אבהות.

יהודה: (בלעג) אבהות...

אברם: אבל יש לה תמצח שלו.

איבון: זה לא המצח שלו, זה מצח של מישהו אחר.

דממה. כולם בהלם מתוח. יעקב ניגש ולוקח מיגאל את דפי הבדיקה, מעלעל בדפים כמה שניות.

יהודה: בחייך יעקב.. כל אחד יכול לזייף מסמך כזה!

יעקב מניד בראשו לשלילה.

יעקב: לא כזה... (מעביר ליהודה מסמך) אני מצטער יהודה.

יהודה משתהה רגע. לוקח את המסמך ומעיין.

יגאל: את בגדת בי עם מישהו אחר? היית עם מישהו אחר עוד לפני שנכנסתי לכלא והמישהו הזה הכניס אותך להריון?

איבון: כן... אתה יכול לשנוא אותי, לאיים עלי ולחשוב עלי מה שאתה רוצה אבל זו האמת.

אברם: (חוטף את הנייר מידי של יהודה) תביא לראות (מרים ראש ומנופף במסמך) זה אמת רבותי!

איבון: למה אתה פשוט לא יכול להניח לי?...אני לא אוהבת אותך וגלי לא שלך אז פשוט תעזוב אותנו בשקט.

יגאל: כי אני לא מאמין לך.

איבון: (בצער גדול על סף בכי) אבל זאת האמת

יגאל: אני נשבעת. תאמין למה שתרצה...

יהודה: מי האבא? הכלב הזה, זר לי נר לי? איבון מנידה ראשה לשלילה

יגאל: אז מי? .. מי??

איבון: זה באמת משנה?

יגאל: (המום) אבא... אבא תגיד משהו. יהודה משפיל ראש ואוחז אותו בידיו. אבא..!

אברם: אין לו מה להגיד יגאל... זה נגמר.

יגאל: היא משקרת אבא. אני נשבע לך אני יודע שהיא משקרת.

יעקב: יגאל. אני מצטער. הילדה חייבת להישאר עם האימא.

יהודה מניד להסכמה בראשו בכאב גדול.

יהודה: זה נגמר יגאל. שתישאר עם הילדה ותחנק. אם זו לא הילדה שלך זו בושה לי לך ולכל המשפחה. בושה שאני לא יכול להרשות לעצמי.

יגאל: אתה לא מקשיב לי? אתה לא מקשיב למה שיש לי להגיד? אתה מאמין לי או לה??

יהודה: אני מקשיב לך. אני מקשיב מצוין אבל אני מסביר לך שאין פה מה לעשות!

יגאל שולף אקדח ומאיים על כולם.

יהודה: תוריד את האקדח, השתגעתי? אתה מאיים עלי עם אקדח?

יגאל: מספיק אכלתי חרא, ממנו, ממך וממנה. חלאס, הגעתם לי עד כאן.

אברם: יגאל, תירגע, קח אוויר, הכל יעבור...אחרי הכל כולנו משפחה, לא ככה יהודה?

יגאל: משפחה בתחת שלי. סתום ת'פה!

יעקב: (נעמד) אני יכול ללכת? מחכים לי בבת ים.

יגאל: (ליעקב) תעמוד ישר ותרים ידיים או שאני נשבע באמא שלי אני מכניס לך עכשיו כדור בין העיניים.

יעקב: שטויות. אני בטוח שהם יסתדרו לבד.

יהודה עושה צעד לעברו. יגאל מכוון עליו את האקדח. יהודה עוצר.

יהודה: יגאל.. יגאל, אני מבקש ממך להוריד את האקדח עכשיו אתה שומע אותי? עכשיו!

יגאל לא זז

יהודה: איך אתה חושב שזה יגמר אה? אתה יודע כמה מחכים לך בפניה שתעשה טעות אחת אחרי שהצלחתי לשחרר אותך?

יגאל: לכלא אני לא חוזר אבא.

יהודה: אתה טועה יגאל.

יגאל: לא חוזר לכלא, לא חוזר לעסק ולך גמרתי להקשיב. אם היו לי ביצים לעשות את זה לפני שנתיים הייתי חוסך לעצמי ישיבה בכלא שזה הכל בגללך, אתה מבין את זה? **מכניס יד למכנסיים ושולף 2 כרטיסים** את רואה את זה? יודעת מה זה? 2 כרטיסי טיסה לתאילנד. אני לוקח את הילדה שלי ונוסע לשבת איתה על ערסל מול הים ומבחינתי תלכי איבון ואתה אברם וכולכם לעזאזל!

איבון: יגאל בבקשה אל תעשה לה את זה. אני מתחננת. זה לא הוגן כלפי הילדה.

יגאל: את באמת רוצה לדבר עכשיו על הוגן אחרי כל מה שעשית לי?

מרים ומכוון אקדח לראשה.

אברם: תירגע יגאל.

יגאל: סתום, ת'פה!

איבון: אף פעם לא התכוונתי לפגוע. אבל אני מבינה עכשיו שאתה פשוט תכננת לחטוף אותה.

יגאל: לא לחטוף. לקבל את מה ששלי. מה יש לכם אתם אה? באים לכם בטוב- לא טוב לכם. באים ברע- גם לא. זאת הילדה שלי בדיוק כמו שהיא שלך איבון.

אסף החבול מגיע מאחורה עם חפץ ונכנס בשקט.

איבון: היא לא יגאל. זה קשה לך להאמין אני יודעת אבל נשבעת לך שהיא לא!!

יגאל: לא מאמין לך אבל יהיה לי מספיק זמן לבדוק את זה בעצמי. ואם יתברר בסוף שגלי לא שלי, את ואבא שלך איבון תצטרכו להסתכל מעבר לכתף כל החיים! כי כל עוד אני חי אני ארדוף אתכם! וזו מילה של יגאל קרנטינה.

אסף מכניס ליגאל מכה חזקה בעורף. יגאל מתעלף. יהודה ואברם שולפים אקדחים ויורים אחד בשני.

חושך

תמונה תשיעית- " אז היא שלי או לא שלי?"

דמויות: איבון/ אברם/ אסף.

**נכנס אברם, תחבושת על היד, עם עגלת גלי, שקית עם פלאפל ועוגת יום הולדת
ובלונים. איבון יושבת ליד השולחן.**

אברם: את פה?

איבון: כן. הכל בסדר, מדדת לה חום?

איבון: הכל בסדר גמור. סתם התעוררה פתאום. נראה לי שהיה לה חלום רע.

איבון: היית בבית חולים?

אברם: כן.

איבון: מה שלום יהודה?

אברם: הוא עוד בטיפול נמרץ עם זונדה בגרון וצינור בפפי. היפוכונדר. שוכב בחדר וי.איי.פי.
אכל את כל הבונבוניירה שהבאתי לו. מאד שמח לראות את גלי. בחיי... חוגגים לה
מחר יום הולדת.

איבון: בטח!

אברם: את יודעת, כל יום שעובר היא יותר ויותר דומה לך. אביטל אמיתית.

איבון: אסלית.

אברם: שמעת משהו מהתימני?

איבון: לא. מרימה את גלי מהעגלה ופונה ליציאה.

אברם: הוא נבהל וברח הא? אל תדאגי. יקח לו קצת זמן והוא יחזור. ואם לא, יש עוד הרבה
תימנים בים. וחוץ מזה אני סומך עלייך, את יודעת לדוג... את רעבה, רוצה לאכול?

איבון יוצאת מהחדר עם גלי.

איבון: מה יש?

אברם: הבאתי פלאפל.

איבון: אני אוותר..

אברם: בטוחה? איבון חוזרת לבד לחדר.

איבון: כן, היה לי יום ארוך אני רק רוצה להתקלח וללכת לישון.

היא לוקחת את גלי ונכנסת לחדר שלה, משכיבה אותה.

אברם: טוב, אני זז.

אברם מנשק אותה על המצח. בעריסה.

איבון: אבא..?

אברם: **אברם נעצר לפני היציאה ופונה לאיבון.** כן?

איבון: אני אוהבת אותך. לאן אתה הולך?

אברם: סתם, להסתובב, להסתכל קצת על אוטובוסים. אל תשכחי לכבות את הבוילר?

איבון: אל תדאג, אני לא אשכח.

אברם: סומך עליך. **אברם יוצא ומדבר לעצמו** על הבוקר אני מזמין טכנאי שישים לנו טיימר.
איבון ניגשת לחדר של גלי, מנשקת אותה.

מסך יורד